

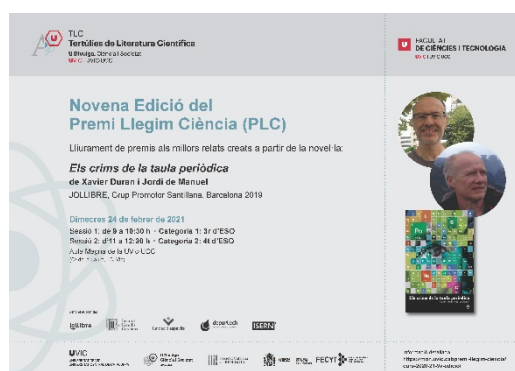
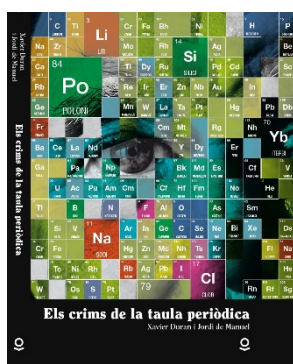
PREMI LLEGIM CIÈNCIA (PLC-UVic) - Curs 2020/21

TERTÚLIES DE LITERATURA CIENTÍFICA (TLC-UVic)

Relats de la Categoria 2: 4t d'ESO

Relats Modalitat A – **Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.**

Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements.

Novel·la: **Els crims de la taula periòdica**. Xavier Duran i Jordi de Manuel.

JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

PLC-UVic curs 2020/21 – entrega de premis el dia 24/2/2021

En total: 86 RELATS

Categoria 1 (3r ESO) – 26 Relats – n'hi ha 15 de la Modalitat A i 11 de la Modalitat B

Categoria 2 (4t ESO) – 60 Relats – n'hi ha **35 de la Modalitat A** i 25 de la Modalitat B

Julita Oliveras Masramon, com a responsable del projecte Premi Llegim Ciència (PLC-UVic)
Miquel Casadevall i Roger Farrés com a equip tècnic

[Tertúlies de Literatura Científica](#) – (TLC-UVic)

[Premi Llegim Ciència](#) – (PLC-UVic)

PLANTILLA per escriure EL RELAT- Premi LLEGIM CIÈNCIA (PLC) - Curs 2020/21 UVic-PLC

[-https://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/premi-llegimciencia/documentacio/](https://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/premi-llegimciencia/documentacio/)

Categoria 2 – 4t d'ESO – Modalitat A. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.

Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements.

DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

ÍNDEX - LLISTAT DE RELATS (Per ordre alfabètic del pseudònim):

<i>57,53,89,15 (La,I,Ac,P)</i>	1
<i>Argent</i>	2
<i>Balandrau</i>	3
<i>BEFLU</i>	4
<i>Bona química!</i>	5
<i>Brot de Menta</i>	6
<i>Deuteri</i>	7
<i>Dioxidada</i>	8
<i>Dottie</i>	9
<i>Einstein</i>	10
<i>Esteroides</i>	11
<i>Falis nabidat</i>	12
<i>Golden</i>	13
<i>Goma</i>	14
<i>Hidrogen</i>	15
<i>Ida Noddack</i>	16
<i>Iode-Urani</i>	17
<i>Jack Bauer</i>	18
<i>Khal</i>	19
<i>Lluna</i>	20
<i>Marguerite Perey</i>	21
<i>Marie Meurdrac</i>	22
<i>Micu</i>	23

<i>Nemitoelmesguapo</i>	24
<i>NIDEA</i>	25
<i>Ombres de Diamant</i>	26
<i>Panerola</i>	27
<i>Pilot</i>	28
<i>Protó</i>	29
<i>Quatre</i>	30
<i>Sodi</i>	31
<i>Starium</i>	32
<i>Triti</i>	33
<i>Venus</i>	34
<i>Xènius</i>	35

RELAT 1: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

57,53,89,15 (La,I,Ac,P)

Divendres, darrera hora del migdia. La sergent Sánchez rep una trucada a la comissaria, provinent d'en Martí, el seu col·lega de la científica. Menys de deu segons després de respondre, la Lídia deixa caure el telèfon: no s'ho pot creure. No, no pot ser veritat, Martí- li diu al seu amic. Hi ha d'haver alguna altra explicació. Mentre la sergent pronuncia aquestes paraules, en Pau Ribó entra a la sala i es troba amb una Lídia Sánchez preocupada, que corre cap a ell. Li diu que la Reme no s'ha suïcidat, sinó que ha estat un altre assassinat i, l'assassí, és, ni més ni menys, que en Sebastià, el suposadament difunt marit de la víctima.

Hores després, la notícia ja s'ha escampat per tota la ciutat. Els mitjans de comunicació informen a una població espantada per la idea d'un assassí en sèrie que encara no ha estat capturat. Però els que més preocupats estan són els de la colla del Malik. Si el suïcidi de la Reme ja els havia descol·locat, la notícia de què ha estat un assassinat els ha deixat fets pols.

Així que, després de parlar amb l'Àlex, el professor de química, es reuneixen amb la Clara Rima, la periodista que ha publicat el cas i parella de l'Àlex, en una cafeteria. L'amiga d'en Malik no va sola; els agents Ribó i Sánchez es troben al seu costat. Després de saludar-se ràpidament, la colla seu davant dels adults.

En Sebastià, el marit de la Reme, no està mort- comença la sergent-. De fet, ha seguit viu tot aquest temps, amagat a casa de la seva muller, a qui ha estat manipulant psicològicament des dels inicis de la seva llarga relació. La Reme, els dies abans de la seva mort, no era més que una ànima en pena que feia tot el que el seu marit li ordenava. Els nois, davant d'aquesta revelació, no saben ni què dir: la dona que ells creien conèixer no existia, sinó que era fruit de dècades de manipulacions i abusos. La Jana és la primera que s'atreveix a preguntar el que tots pensen: "I, com ho heu descobert?".

Els forenses han determinat que havia estat una altra persona per la col·locació de certs objectes en l'escena del crim - explica en Pau Ribó-. No han trigat gaire a descobrir el diari de la Reme, amagat entre milers de llibres, en el qual està tot explicat mitjançant elements de la taula periòdica. Tot seguit, l'agent es posa a buscar alguna cosa al mòbil i, en trobar-ho, ensenya la imatge als nens: "102, 94, 6, més, 34, 56, S, 22, A!". La Clara els ho tradueix: "No puc més, Sebastià!".

En un principi, els nois no entenen com ho ha deduït, però ella els explica ràpidament que el missatge, com tots els anteriors, estava escrit amb l'ajuda de la taula periòdica. La Jana, que se la sap de memòria, de seguida s'adona que, efectivament, el 102 correspon al Nobeli (No), i que als nombres restants també se'ls pot atribuir un element. Els agents i la periodista acaben d'explicar tota la història a la colla, que cada vegada està més intrigada. Així, doncs, el 94, correspon al Plutoni (Pu); el 6, al Carboni (C); el 34, al Seleni (Se); el 56, al Bari (Ba) i, finalment, al 22, el Titani (Ti). Cal afegir-hi *més, S i A* al seu espai i el missatge està resolt.

Al cap d'unes hores, cadascú ha arribat a casa seva. No tarden a saber que l'assassí ja espera en una comissaria a ser jutjat. No ha obert la boca per dir res i l'únic que saben els nois és que ha estat atrapat al port, a punt d'embarcar-se en un vaixell cap a una nova vida.

RELAT 2: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Argent

Sincerament, podria ser en un altre lloc, però des de que la meua mare va assassinar al meu pare i després va decidir suïcidar-se, no sóc el mateix. No sóc el mateix perquè fa 3 mesos que em vaig assabentar, 3 mesos fa que la meua vida ja no té cap sentit, i si el té, jo no li trobo.

Recordo perfectament els dos dies que marcarien la meua vida: quan van avisar que el meu pare havia mort i quan el mateix va succeir amb la meua mare. Ella em va fer estimar la química, i li dec la vida per això.

Jo tenia tot el que podria desitjar, no era molt però en tenia més que suficient, un treball, una parella i els meus amics de la facultat (els quals ja considerava família). Però aquells fets van fer que em replantegés la meua vida. Com podia ser que la persona en la més confiava més a una persona que havia estimat tant? podria ser que altre gent en la seva situació hagués fet el mateix? i si la majoria de persones eren iguals però només pots veure les parts que volen mostrar? Per aquells dies vaig caure en una forta depressió. No era capaç d'anar a treballar, sincerament no volia (ni vull) veure a ningú, no hi confiava. Els meus amics poc a poc es van anar distanciant de mi, això només em va confirmar que, com havia pensat feia uns dies, totes les persones eren iguals. El meu company va quedar-se amb mi més temps intentant animar-me, cosa que va resultar totalment inútil. Poc després va marxar, com tothom.

Vaig passar un mes tancat a casa, fent experiments de química (el que més em va agradar va ser un en el que vaig observar el canvi de color d'una flama de foc segons la substància que se li aplica) i sortint per anar a comprar. Això és el que vaig fer fins que em vaig quedar sense pis, era quelcom que es veia a venir, si no vaig a treballar no cobro a final de mes. Així doncs em vaig haver de quedar al carrer, irònic no? a vegades ho penso i em poso a riure.

La part bona de tot això és que estic tant malament, que res no pot anar a pitjor. Per altra banda crec que mai he sigut una persona real, ara que ho penso, mai m'he sentit viu, mai m'he sentit com quan estic fent experiments, com quan faig química. D'igual manera, ja res té sentit, sóc a l'hospital a punt de morir per una intoxicació del meu element químic amb el meu número preferit el 33. D'alguna manera agraeixo a qui ho va fer, la meua mare hagués fet el mateix!

RELAT 3: Categoria 5 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Balandrau

Aquell capvespre, la periodista estava cansada després de sortir de la redacció, feia estona que es notava els peus torturats sobre els talons i només pensava en arribar a casa i tirar-se al sofà. Quan estava a punt de pujar al cotxe, el seu telèfon va sonar, era la sergent Lúcia Sánchez que li informava d'un nou homicidi.

La Clara es va dirigir a l'escenari del crim. Ara ja no es notava tan fatigada, la curiositat li recorria les venes. En arribar va observar l'escena. La víctima jeia entaforada en un lavabo públic d'aquells tan estrets. Era una senyora de mitjana edat amb cara de patiment i la mirada perduda. Estava asseguda al terra, repenjada a la paret i amb els genolls al pit. No costava gaire adonar-se que era un homicidi. Hi havien trossos de roba col·locats als conductes de ventilació per així, va suposar, impedir el pas de l'oxigen. El terra estava inundat d'alguna substància blanquinosa que devia ser tòxica i just a l'entrada del lavabo hi havia trossets de vidre de diferents mides.

Va estar pul·lulant al voltant del cadàver fins que un agent li indicà que havia de retirar-se de l'escenari del crim. Tot marxant, es va fixar en un banc, concretament el que, de nit, hi dormien sense sostres. Va armar-se de valor i va entrar per fer alguna pregunta. Ella s'esperava que li neguessin l'entrada, però estranyament la van fer passar. Era com si l'haguessin estat esperant. Un home engalanat i amb un caminar molt exagerat va empènyer una porta de vidre i li va fer una senyal perquè passés. El despatx era elegant i gran. L'home es va asseure davant seu còmodament i es va afluixar la corbata deixant entreveure una cadeneta daurada. La Clara seguia els seus moviments amb les celles arrufades. Es preguntava com era possible que hi haguessin persones amb tan nivell de diners i d'altres dormint a l'entrada d'un banc.

L'home endreçava l'escriptori desinteressadament mentre la Clara parlava. Obria calaixos i guardava arxius, un calaix estava plens de fulls, un altre amb material d'oficina, l'últim contenia un grapat de termòmetres de vidre agrupats amb una goma de pollastre. Ella observava els seus moviments i l'home va tancar el calaix dels termòmetres amb un so estrident que va fer botar la noia. Finalment quan la Clara va acabar d'explicar els últims esdeveniments l'home va parlar. Explicava que uns quants indigents dormien a l'entrada, i una mica exasperat va dir que ja n'estava fart, però que ell, va dir repetits cops, no sabia què els havia passat.

L'autòpsia finalment va revelar que la dona havia estat intoxicada amb mercuri. Semblava que l'havien tancat al lavabo, tapat els conductes de ventilació i escampat mercuri per terra. D'aquesta manera, amb el pas de les hores, s'havien format petites gotes de mercuri a l'aire que hauria inhalat fins a morir. Per tant, l'assassí havia de ser algú que pogués aconseguir mercuri, algun químic. -Va pensar la Clara.

No va ser fins que l'Àlex València li va explicar que els termòmetres de vidre contenien mercuri que no se'n va adonar. Només es necessitaven un bon grapat de termòmetres de mercuri per intoxicar algú. Se li va tallar la respiració. Sabia on havia vist un grapat de termòmetres de mercuri. I també sabia que a on els havia vist, tenien motius per decidir matar sense sostres. Va trucar ràpidament la sergent, però ja era massa tard. Havien trobat un altre sense sostre mort.

RELAT 4: Categoria 5 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

BEFLU

- Lídia! Ara que ja hem resolt el cas, quedem per sopar aquest vespre?
- A les nou al bar del parc?
- Perfecte

Mentre es feia l'hora de sopar, estaven fora asseguts en un banc parlant sobre els diferents assassins que havien estat passant, de sobte, va sonar el mòbil de la Lídia. Era el seu superior, i l'informava que havien trobat un altre sense sostre mort al parc de Joan Miró.

Encara no se sap amb què l'han matat, però no és difícil saber que l'han intoxicat amb alguna substància ja que les extremitats del mort són d'un color blavós. Segons la científica pot ser que sigui beril·li.

El dia següent, en acabar l'última classe amb l'Àlex València; la Jana, en Nico i en Malik van anar al parc.

- Ei, nois! Us heu assabentat d'allò que ha passat? - va dir la Jana.
- Han matat un altre sense sostre, i he sentit que amb beril·li – va continuar la Jana.
- Ostres!! El beril·li no és l'element que ens ha explicat ara fa un moment l'Àlex València a classe de Química?
- van contestar en Nico i en Malik alhora.
- Sí, és molt perillós i pot provocar una mort molt dolorosa. Fins i tot, hi ha una malaltia amb el seu nom que afecta els pulmons i el cor. Provoca càncer i, si l'inhalas amb molta quantitat, pot provocar fins i tot la mort.
- Qui pot fer aquestes coses a les persones! Que trist!

A la tarda del mateix dia, la Clara estava treballant, quan la secretaria li va entregar una altra carta. La Clara tota intrigada es va asseure a la cadira i va obrir el sobre.

El sobre deia: *AL CARRER DE L'ARGÓ DE LA PLATA I DE L'OXIGEN K:N*

No sabia què fer amb la nova informació, va pensar que aquells nois de l'institut, els amics de la primera víctima, la podrien ajudar i va quedar amb ells.

- Em podríeu ajudar a resoldre aquest enigma? - va preguntar la Clara.
- D'acord - va dir la Jana -. Si et fixes podem substituir l'element pel seu símbol.
- I ens quedaria... - va continuar en Nico -. Al carrer de l'Ar Ag O.
- Sí! - es va alegrar en Malik - El carrer d'Argó, ara falta l'altra part de la carta. Crec que podria ser una hora. La K és el potassi que té de nombre atòmic 19, i el zinc 30. Llavors quedaria: al carrer d'Argó a les 19:30.
- El carrer Argó està molt a prop del parc on ha tingut lloc aquest assassinat, amb l'Àlex hi anàvem sovint quan sortíem junts.
- Et refereixes al nostre professor l'Àlex València? Avui ens ha explicat moltes coses sobre el beril·li!
- Que estrany! Crec que tots estem pensant el mateix! – van dir sorpresos tots alhora.

RELAT 5: Categoria 5 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Bona química!

38. Un final elemental

“ Tots estem fets d'àtoms, tots som química”, “ la química és la base de la memòria i de les emocions”. En Malik no podia parar de pensar en les curioses reflexions que acostumava a fer la Reme cada vegada que es trobaven al parc. Sempre havia pensat que era una dona molt sàvia, però ara, després de desxifrar la seva carta tenia molt clar que un dia demanaria al professor Àlex València de convidar-la a una de les seves classes de química.

-Malik, no badis que fem tard- diu la Cora mentre arriben al carrer Sant Pau, 107, 3rB.

- És el pis de la Reme! Mireu la bústia!- diu la Jana. Els quatre amics van pujar escales amunt, la Reme els va obrir la porta i els va fer passar fins al menjador. Semblava una mica neguitosa i no parava de mirar per la finestra, com esperant ser descoberta en qualsevol moment. Parlava amb presses i molt fluixet.

Es va disculpar per haver-los fet desxifrar l'adreça de casa seva, però necessitava parlar amb tots ells i sabia que eren molt bons decodificant els símbols dels elements químics i els nombres atòmics.

La Reme els va explicar que la periodista Clara Rima l'havia interrogat aquella mateixa tarda, havien quedat davant de les oficines del diari 24 hores on treballava. Mentre parlaven se li va acostar una noia per entregar-li un sobre. A dins hi havia un disc amb el número 48 escrit amb retolador permanent. La Clara després de rebre els sobre va necessitar trucar per telèfon a un seu company i es van acomiadar precipitadament de la Reme.

En Niko, que no havia dit res en tota l'estona va cridar exultat – Cd 48! És el CADMI, aquest element és tòxic!. Preparant el treball que ens ha proposat la Soto i en València he llegit que es pot treure de les piles. – podria ser un verí casolà!- va continuar parlant amb una veu eufòrica.

La Reme li va fer baixar el to de veu, i amb un posat encara més misteriós, els hi va dir que hi havia una cosa que l'inquietava encara més. La fisonomia de la noia que havia entregat el sobre a la Clara Rima l'havia deixat amoïnada. De cop hi havia caigut: s'assemblava molt a una practicant que havia treballat per ella a la farmàcia feia uns quants anys, just abans que ella es jubilàs, es deia Olga. Era una noia que passava desapercibuda, feia la feina perfectament, sense parlar gaire amb ningú, però durant aquella època van passar coses estranyes a la farmàcia. Van desaparèixer fórmules magistrals, es van perdre receptes de clients i fins i tot van tenir alguna denúncia greu. La vaig acomiadar, m'incomodava la seva mirada pertorbada. Vaig tenir la sensació que era capaç de fer qualsevol maldat per suplantar la meua identitat.

Els quatre amics es van mirar, no calia cap més explicació per entendre que la Clara Rima estava en perill.

RELAT 6: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Brot de Menta

Atemorits pel que acaben de llegir, en Nico, la Jana i la Cora escolten amb certa inquietud com en Malik conversa amb la Clara Rima pel telèfon. El noi no triga gaire a penjar l'aparell.

- Diu que d'aquí a cinc minuts es planta aquí. Vindrà acompanyada de l'Àlex València- els explica en Malik entusiasmat.
- Això ens anirà perfecte! Segur que en València no tardarà gaire a resoldre aquest enigma. - comenta la Jana animada.

En Nico no deixa de mirar la Reme, la seva presència, estirada en un sofà sense respirar, l'incomoda i no pot evitar pensar en totes les estones que havien passat junts al parc, quan tot encara semblava anar bé.

El timbre del pis sona i la Cora baixa a obrir la Clara i l'Àlex, al cap d'un moment tots dos també presenciant la mort de la Reme. En veure-la, fan cara a pomes agres i emmudeixen només observant la senyora gran, sempre tan inofensiva i familiar.

- Hem trobat això sobre la catifa. Teniu, llegiu- en Nico allarga el braç al seu professor de química i li lliura la carta a la mà.

El text diu: ***El dia de l'oxigen a les Al, al perpendicular a argó, argent i oxigen. Ara és el vostre torn. Acabareu com Wetterhahn.***

- No entenc absolutament res, però la segona frase no fa gaire bona espina- deixa anar en Malik, tan confús com quan la Jana havia acabat llegit la nota per primera vegada.
- Crec que ho tinc! Agafeu un paper i un boli -diu la Clara mentre treu la seva taula periòdica de la bossa de mà extremada que duu.

Malgrat les circumstàncies, l'Àlex no pot contenir una rialla, segurament perquè s'adona del fet que la Clara havia portat tot el dia la taula periòdica que ell li havia regalat dins la seva bossa.

- A veure, ***el dia de l'oxigen*** no tinc ni idea del que és, la veritat. ***A les Al*** suposo que és a les 13 hores, perquè és el nombre atòmic d'Al, l'alumini- argumenta la jove.
- Sí, exacte, i llavors seria a Ar, Ag, O, símbols ***d'argó, argent i oxigen***. - diu la Jana.
- Al carrer ***perpendicular*** al carrer Aragó! És d'aquí Barcelona. - exclama en Nico orgullós d'aportar alguna cosa a la investigació.
- Nois, ***el dia de l'oxigen*** es deu referir al dia mundial de l'oxigen, el 12 de maig, és a dir, avui mateix. - diu en Malik, sempre aficionat a memoritzar els dies internacionals de qualsevol cosa relacionada amb les plantes.
- Òndia! - exclama tot d'una l'Àlex- Ara ho entenc tot. Sabeu qui és Karen ***Wetterhahn*** ,oi? - en percebre que tots branden el cap d'una banda a l'altra, continua amb l'explicació - La Wetterhahn era una professora de química de la Universitat de Dartmouth, dels Estats Units, especialitzada en l'exposició a metalls tòxics. L'important és que va morir a causa d'una exposició accidental d'un compost orgànic, el dimetilmercuri. - Precipitadament un silenci impregna la cambra. Tots els presents són conscients que seran els propers a morir "***Ara és el vostre torn***", i la causa, l'explosió del dimetilmercuri.

D'improvís sona el timbre altra vegada, però ara no esperen a ningú. La Jana obre la porta per l'intercomunicador i sense saber com, en menys d'un minut tenen en Birras i un parell de nois més davant de la porta del pis, oberta de bat a bat. Cada un d'ells subjecta una bossa on es pot llegir "dimetilmercuri".

Després de tanta investigació i cartes anònimes, han descobert qui són els assassins, però no ho poden fer públic, i dubten que ho puguin fer mai. Ara que els tenen al davant, s'han quedat immòbils, incapaços de fer una passa enrere o marxar corrents. Els tenen acorralats, però així i tot, tenen un bri d'esperança.

RELAT 7: Categoria 1 – 3r d'ESO – **Modalitat A** – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Deuteri

Els quatre amics, que encara no s'acaben de creure com ha acabat tot el tema de les morts, decideixen buscar respostes. En Malik va a veure la Clara Rima per poder descobrir coses que no saben sobre el cas, i de passada veure com es treballa des de la redacció. La Jana i en Nico han anat a la biblioteca per llegir informació sobre els components químics utilitzats i la Cora s'ha quedat estudiant les cartes que va rebre la Clara.

A la tarda es reuneixen per compartir el que han descobert.

– La Clara no m'ha dit res de nou – diu en Malik – Gairebé tot el que sabia és al diari.

– Nosaltres tampoc hem descobert res que ens ajudi a trobar respostes – diu la Jana.

– Doncs jo m'he anat preguntant... – afegeix la Cora – Perquè la Reme li enviaria les cartes a la periodista i no als policies o a nosaltres? I com aconseguia tots aquells elements?

– Què insinues – diu en Malik mirant-la – que ella no ha sigut? Que hi ha algú altre rere tot això?

– Jo no ho he dit, però... Encara no em puc creure que la Reme ho hagi pogut fer. – contesta ella, i mira en Nico, qui encara no ha dit res. – I tu què en penses? Portes una estona callat.

En Nico els mira i després mira el mòbil sense dir res. Quan aixeca la vista veu que tots l'estant mirant esperant una resposta.

– M'acaba d'arribar un missatge anònim – diu en Nico – està ple de paraules estranyes.

Els quatre llegeixen el missatge amb atenció.

“Lloc: Fòsfor, Argó, Carboni. Nitrogen, Oxigen i Urani. Hora: Silici i Sofre P.M”

La Jana comença a repetir-lo en veu alta.

– Ja ho tinc! – crida la Cora – El fòsfor es representa amb una pe, l'argó amb a i erra, el carboni amb una ce... – diu mirant la taula periòdica.

– PARC NOU – diu en Nico quan llegeix les lletres que ha apuntat en Malik.

– El silici (Si) i el sofre (S)... – continua la Jana –. A les sis de la tarda?

Falten 15 minuts per les sis, i quan se n'adonen, comencen a córrer fins al parc. Quan finalment hi arriben, veuen que falten cinc minuts.

– Mireu! Què deu estar fent allà? – exclama la Cora assenyalant a l'Alex València rere un arbre amagant el que sembla una carta – creieu que és el que ens ha portat aquí?

– Apa aquí! – respon en Nico.

– I si ho anem a mirar? – pregunta la Jana –. No podem jutjar abans de saber la veritat. O no recordeu el que pensàvem d'en Birras i els seus amics?

– Tens raó, però no podem anar allà a preguntar-li. Esperem que marxi. – afegeix en Malik .

Tots es miren entre ells i van cap a l'arbre on l'han vist abans deixant la carta. La Jana l'agafa i la llegeix en veu alta perquè tots ho sentin.

L'endemà la notícia ja surt als diaris. “Un professor de química d'un institut comet diversos assassinats relacionats amb la taula periòdica”.

RELAT 8: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Dioxidada

Mentre la Clara treballa en el reportatge a l'oficina, l'Olga se li apropa i li entrega una nova carta. Somriu per agrair-li i, després que la jove conserge marxi, obre el sobre.

“als jardins de 3 de 8 i CH₄, amb la mesura de la temperatura, entre C i Ne, caurà l'últim”

Està escrita amb la mateixa màquina, detecta per la tipografia, i pensa per un instant en trucar a l'Alex, però decideix intentar resoldre-ho sola primer.

- Aviam, 8 i CH₄... - ràpidament agafa de la seva bossa el regal de l'Alex, la petita taula periòdica, i l'escodrina amb la mirada fins a trobar el vuitè element, l'oxigen. - Bé, ara el CH₄.

Ho busca a l'ordinador, i resulta en metà, primàriament utilitzat com a combustible. La Clara sap que oxigen i combustible formen una combustió, però, per què pot ser utilitzada? En la mateixa pàgina se'n citen molts usos, i se'ls va rellegint: motors, xemeneies...

-Xemeneies! - exclama, i veient que és mirada pels companys es centra avergonyida. Ha sentit a parlar dels jardins de les tres xemeneies, i se n'assegura amb el Google Maps. Té raó, però decideix centrar-se en la següent part de l'oració abans de cantar victòria.

-Temperatura, termòmetre... ho fan digitalment i els antics... Amb mercuri!- La Clara se sent tota una química.- Els elements C i Ne els reconeix amb la taula periòdica, el 6 i el 10, i suposa que es refereix al número de la casa del carrer del jardí, de manera que ja ha resolt tot l'enigma.

Decideix enviar un missatge al Pau Ribó, però ell breument li respon que el seu pare ha mort i que avui no treballarà. Li dona el condol i escriu llavors a la Lúdia Sánchez.

Quan queden comenten la situació del pobre company de la Lúdia, però de seguida es posen per feina.

-Segons el que he resolt, el crim serà als jardins de les Tres Xemeneies, a la casa 6-10 i serà enverinament amb mercuri.

-Com que no hi ha hora, hauríem d'anar-hi ara mateix per impedir l'assassinat.- diu la sergent, i es dirigeixen cap allà.

A l'arribar, veuen a un home com adormit en un banc. Preocupades, s'hi apropen, i no poden creure el que veuen: és el Pau Ribó. Com no desperta, l'agent truca a una ambulància. Se n'adonen que té una nota a la butxaca, i la Lúdia comença a llegir:

“Ho sento molt, però no els podia veure patir. Ni al meu pare, ni als sense sostre. No és una vida digna, per això ho he fet. El meu pare era farmacèutic per això tenia elements tòxics, i ell mateix em va demanar que ho fes. Sempre he simpatitzat molt amb els sense sostre, i vaig pensar que potser volien el mateix que ell. Me'n peneixo molt i no tinc a ningú més. Adéu i ho sento.”

Tant els alumnes, com l'Alex, la Clara i la Lúdia queden en estat de shock i entristits. No s'ho haguessin imaginat mai.

RELAT 9: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Dottie

Em despertava com qualsevol dilluns, sense cap mena d'ocupació. En Pau encara no m'havia vingut a buscar. Miro el rellotge, són les 6.30 h del matí.

Mentre bevia el cafè, preparava les meves coses. La nit d'ahir ens van informar d'un homicidi dolorós agreujat, és a dir, un homicidi quan:

1. La víctima és menor de setze anys o és una persona especialment vulnerable per la seva edat, malaltia o discapacitat.
2. El fet va ser posterior a un delictes de llibertat sexual que l'agressor havia comès sobre la víctima.
3. El delictes hauria estat comès per qui pertanyia a un grup criminal o organització.

Podrien ser qualsevol de les tres opcions, ja que en aquest poble tot és possible.

Sona el timbre.

-Que ràpida! - diu ell mentre engega el cotxe.

-Tenim pressa - em poso el cinturó.

-No tanta - va dir accelerant - Els mossos ens han propiciat moltes proves per aquest cas.

Arribem a l'oficina i el primer que faig és agafar totes les proves que hi havia del cas per investigar.

-Segons l'autòpsia, la víctima va ingerir gran quantitat d'arsènic -informo- Però, en principi, causa càncers de pell, pulmó, ronyó, etc.

-Sí, però la quantitat ingerida és molt superior a 0,002 grams -afirma ell - Però els mossos van considerar-ho un suïcidi - finalitza - fent un glop al seu cafè.

-És molt superior a la permesa ... - dic - pensativa.

-La víctima és un baró d'entre 50-70 anys i era un sensesostre.

La tarda transcorria sense cap avanç fins que, el nostre superior, ens va avisar que teníem la visita d'uns nois.

-S'ha filtrat a la premsa que esteu intentant resoldre l'homicidi d'en Paco - diu un d'ells.

-El coneixeu? - pregunto interrompent la sorpresa d'en Pau.

-Era un amic nostre -respon un altre.

-Alguna aportació més? - pregunto ja cansada.

-Ens vam trobar aquest missatge anònim i creiem que podria servir d'alguna cosa - respon la noia.

-Deixa-m'ho veure.

"Els monjos queien morts d'un en un..."

Quan ho vaig veure, no vaig tardar ni 5 segons en arrencar a córrer on tenia les coses del cas.

-Pau, fixa-t'hi. - agafo els expedients dels casos anteriors d'homicidis a sensesostres. Els monjos eren una societat estamental on només podia entrar-hi la gent religiosa -vaig dir contenta.

-Què em vols dir amb això? -pregunta estranyat.

-No ho entens? L'assassí és una persona molt religiosa i volia protestar en contra d'aquests fent-los morir perquè la gent s'adonés de la injustícia que viuen -finalitzo satisfeta.

-És un assassí serial volent ser Robin Hood -diu obrint la boca.

I, en aquest poble, només hi ha una persona suficientment intel·ligent i religiosa capaç de poder planejar això i que ningú sospités, el pare Vicent, capellà de l'església.

En Pau i jo vam pujar al cotxe i vam sortir escopetejats fins al monestir on vivia.

-Hola sergent Lídia, sergent Pau -va dir ell somrient.

-Senyor Vicent Planes Segura, queda vostè detingut per l'homicidi del senyor Paco.

-Tot el que digui pot ser utilitzat en la seva contra. Té dret a un advocat i, si no se'l pot pagar, li assignarem un d'ofici.

RELAT 10: Categoria 1 – 3r d'ESO – **Modalitat A** – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Einstein

Els quatre amics estan desorientats després de la detenció d'en Birras, l'única persona que encaixava com a culpable. La Clara Rima els comenta que des de l'última carta no ha aconseguit més informació i s'adonen que estan lluny de resoldre aquest misteri. En Pau Ribó trenca el silenci.

- Les pistes ens porten a la química, un gos, una màquina d'escriure...
- Sí, però aquestes pistes són poc concretes, falta alguna cosa. -interromp la sergent amb un to desanimat.
- Ja ho tinc! - salta de cop la Jana.
- Què? -tots es giren cap a ella.
- Sé qui compleix les característiques -no sap si dir el seu nom, i se sent culpable per haver pensat en ella, però com que ja ha començat no es pot tirar enrere -crec que podria ser la Reme.

Quan pronuncia el seu nom, tots queden sorpresos.

- És veritat que té un gos, però això no vol dir res -afegeix la Cora.
- I amb la seva edat és probable que tingui una màquina d'escriure... -comenta en Nico pensatiu.
- També ens va dir que treballava en una farmàcia! -exclama en Malik, que s'anima en veure que tot comença a encaixar.
- Exacte! En una farmàcia tindria accés a productes químics que poden ser verinosos -afegeix la Jana.

Al cap de 10 minuts, els quatre amics es troben davant la porta de casa la Reme. Tots estan molt nerviosos, com quan van entrar a investigar al pis d'en Birras. Els agents i la periodista s'esperaran al cotxe fins a rebre un avís.

- Som-hi?! -exclama en Nico per animar els seus amics mentre truca el timbre.

Els obre la Reme convidant-los a passar. S'asseuen al sofà amb la companyia d'en Conan, i quan la Reme entra a la cuina, els nois es posen a investigar. En Malik ja s'ha adonat que a la taula hi ha una màquina d'escriure i ara s'hi apropa. També veu que a la paret hi ha un títol de llicenciatura de farmàcia emmarcat. D'altra banda, en Nico, la Jana i la Cora s'acosten a una prestatgeria plena de llibres vells on els crida l'atenció el nom de Locusta en un dels títols.

- Mireu això... -xiuxiueja en Nico fent un gest amb la mà perquè s'hi acostin.

En Malik els ensenya una carta que ha tret de la màquina d'escriure.

- Compact 48 -afegeix en Malik.
- Sembla una de les cartes que rebia la Clara... -comenta la Cora.
- Com que l'he trobat a la màquina, podria ser que fos una nova carta. I una nova carta significa una nova víctima... -expressa en Malik, força al·larmat.
- El 48 de la taula periòdica? -proposa la Cora- Però... "compact" no sé pas què pot voler dir!
- El número 48 és el Cadmi -explica la Jana- I s'escriu "ce, de" i un CD és l'abreviació de "compact"!!!

Just en aquell moment entra la Reme amb unes begudes sospitoses a la mà. Instants després, entren els agents.

RELAT 11: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Esteroides

En el moment en què la Reme dona la carta als nois, tots comencen a sospitar, però sense pensar-s'ho dues vegades i desobeint les ordres de l'anciana obren la carta. A l'interior troben un petit tros de paper que conté un escrit amb una lletra petita i clara. En Malik, amb molta incertesa, comença a llegir-lo:

“Sé que probablement us penseu que sóc l'assassina del vostre vell amic Paco i dels altres pobres homes sense sostre que habitaven al parc, però si esteu llegint aquesta carta és per algun altre motiu. Un assassí no revela la seva identitat així com així, però el que sí que us puc dir és que jo sé qui ha estat. No em busqueu, si les coses fossin tan fàcils com això, resultàriem ser uns ignorants. El *Te* del Carrer de la Pietat us ajudarà. Reme.”

- Tel·luri! Tel·luri! Està parlant del Tel·luri- Exclama en Nico

Tots junts i amb quatre gambades arriben al carrer indicat, un cop allà els neix la incertesa de quin número és el de la casa indicada i després de donar un cop d'ull a la taula periòdica i observar-ne el número aconseguen saber que la xifra del local és 52. Al principi no creuen ni els sona que existeixi un local amb aquest nombre, però de cop i volta troben una porta amb grafit mig oberta en la qual s'hi troba aquest número. Amb un tres i no res es troben dins d'un portal fosc i amb olor d'humitat. A causa de la poca claror que queda de dia i de la inexistència de la il·luminació del local no aconseguen saber com és aquell espai. A poc a poc i palpejant cadascuna de les parets aconseguen trobar unes escales que els condueixen cap al pis superior. Allà, els comença a resultar familiar l'olor d'aquell lloc, però sense fer-ne gaire cas, agafen una petita espelma per guiar-se i segueixen el descobriment d'aquell espai desconegut.

Durant el recorregut, comencen a percebre una olor més forta, més intensa, com si es tractés d'alguna cosa cremada. A poc a poc i sense fer soroll aconseguen arribar en una sala on la flaire resulta ser intolerable, tan irresistible que els fa estossegar una bona estona. Al cap d'uns segons, quan els estossecs comencen a ser més potents i la respiració els comença a fallar la Cora crida:

- Marxem nois! Ens estan intentant intoxicar amb alguna mena de gas! - Adverteix, baixant ja les escales

En aquell precís instant s'engega un llum i entremig d'un fum espès aconseguen veure la silueta d'una persona bastant alta, la Filo. L'acompanyant i suposada parella d'en Birras havia desvelat el secret que tothom esperava, ser l'assassina dels crims. Els nois, a corre-cuita baixen les escales de dues en dues i quan aconseguen arribar al portal, l'agent Pau Ribó, Lídia Sánchez, la Clara Rima i l'Àlex València entren al local equipats i amb la intenció de capturar l'assassina abans no cometí un quàdruple crim amb Radó, un dels gasos amb més radioactivitat .

RELAT 12: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Falis nabitat

Se celebrava el 83è aniversari de la fundació d'aquell poblet, quan un fort crit va expandir-se pel lloc. Els quatre amics, que estaven atents, van ser dels primers a anar a veure què passava.

Van arribar al lloc des d'on en principi havien sentit aquella dona. Van trobar-se amb un cos estès a terra i que no donava senyals de vida, per això no van tardar a cridar els municipals.

-Deixeu-me pas si us plau - Demanava l'agent Ribó entre la multitud.

-Senyora tranquil·litzis, què és el que ha passat? -intentant tranquil·litzar la dona que havia xisclat.

-Sembla un altre assassinat, agent -Salta en Nico que ja feia estona que buscaven pistes amb la Clara i l'Àlex.

-Ja ho veig això, jove -Respon en Ribó amb altivesa.

En Nico va posar cara de pomes agres amb aquell comentari.

-Es deu tractar d'una altra substància, però és impossible saber quina -Comenta l'Àlex València,

-Els experts tractaran d'esbrinar quina substància és -Contesta amb seguretat.

L'endemà la Clara va rebre una carta on hi havia escrit: "Celebrareu el 83è aniversari al carrer del senyor Potassilici gal·li".

La Clara va tardar ben poc a trucar l'Àlex València per ajudar a resoldre l'enigma.

-A veure dona'm -va dir-li l'Àlex- "Celebrareu el 83è aniversari al carrer de..." Calla, ja ho tinc. Si això està relacionat amb la química, pot significar el nombre atòmic 83. I l'element que té el nombre atòmic 83 és... Aquí està! És el bismut! - crida l'Àlex content del descobriment- L'han enverinat amb bismut! -Va exclamar, eufòric.

-Molt bé! -diu la Clara.

-Ara falta la resta. "...al carrer del senyor Potassilici gal·li". - Va murmurar una mica estranyat.

-Què deu voler dir això? -Afegia la Clara sense entendre gairebé res.

-La següent paraula que hem de saber és "Potassilici".

-Podria ser que siguin dos elements combinats...

-Un és el potassi! -I..

-I l'altra és silici! Ja ho tenim! Nombre atòmic del potassi 19 i el del silici 14 -Fa saber en València, exultant pel que acabava de descobrir.

-Però ara què?

-Potser les hem de sumar, no?

-Clar, té sentit! Fan un total de 33

-Doncs sabem que el van matar amb bismut al carrer del senyor 33.

-I ara el gal·li.

-Nombre atòmic 31. Què pot significar?

-Mmm... potser és el número del portal.

Amb totes aquestes deduccions a la mà, van trucar a la policia ràpidament i es van plantar davant del carrer acordat.

Quan van adonar-se'n estaven davant de l'institut.

-Crec que ja sé què passa. Ens ha portat fins a l'institut potser perquè es troba el gal·li - Comenta tímidament un altre agent.

-Dirigim-nos al laboratori! -Diu l'Àlex molt decidit.

Els agents seguits de la periodista i els quatre adolescents van entrar-hi. El professor va quedar-se a fora i va posar el seu pla en marxa. Va extreure l'oxigen de l'habitació ingerint heli per tot arreu. Pels altres no hi va haver més temps que veure la porta com es tancava i morir lentament asfixiats.

RELAT 13: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Golden

Miro el Pau Ribó pensativa. Qui es pot trobar darrere d'aquests assassinats? La veritat és que estan massa ben pensats per ser algú sense coneixements. I, per què està enviant notes? Per què ens adverteix del que passarà? Tinc massa preguntes rondant-me pel cap i cap té resposta. En Pau Ribó té un semblant preocupat, així que m'apropro per veure si el puc ajudar en el que sigui que faci. En apropar-me, veig que té un sobre a la mà i el miro sorpresa.

- Què és?
- No ho sé segur, encara. Avui ha vingut la periodista, la Clara Rima i m'ha dit que aquest matí li ha arribat aquesta carta a l'oficina. No té segell, igual que les altres, per tant, la persona que hi ha darrere de tot això la deu haver deixat ella mateixa.

Obrim mirem què és el que hi ha a dins. Aquest cop no està escrita a màquina, simplement és un tros de paper amb dues franges de colors. La de dalt és blanca; la de baix, vermella. Aquest cop sí que no tinc cap idea del que pot significar. Com que cap dels dos sabem el que és, ens posem a redactar l'informe del cas. En acabar, ens posem a revisar si hi ha hagut algun cas semblant a aquest, però per mala sort no en veiem cap. En Pau no es rendeix i se segueix preguntant què pot indicar aquesta carta fins que, de sobte, sembla que una idea passa pel seu cap. En Pau Ribó va a pas ràpid cap a l'ordinador i es posa a teclejar. El miro confosa.

- Potser no seria el moment de posar-se a buscar llocs per viatjar - li dic.
- No, no és això el que busco. Recordes el paper, amb dues franges? He pensat que potser podria ser una bandera d'algun país i això ho confirma- diu assenyalant la pantalla.

A la pantalla hi ha la bandera de Polònia. De cop i volta tinc un pressentiment:

- I si aquesta carta també té relació amb la química?
- Com? - pregunta el Pau sorprès.
- Doncs que crec que, d'alguna manera, aquesta carta ens està dient el pròxim verí que serà utilitzat.
- Però de quina manera podria ser? Llevat que...
- Poloni! - diem els dos.

Busquem per internet si el poloni és utilitzat com a verí i veiem que sí. Finalment, hem esbrinat el que amagava la carta. L'agafo per deixar-la a la taula juntament amb els papers del cas i veig que hi ha un text escrit a màquina al darrere: "dia del sodi". Busquem quin número és el sodi i veiem que és l'11. Xoquem els cinc. Ara ja sabem el dia i el verí; només queda el més important, trobar-ne el lloc i la persona responsable.

RELAT 14: Categoria 1 – 3r d’ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Goma

Després de descobrir la mort del tercer vagabund, la Clara va arribar esgotada a casa. Es va estirar al sofà, no tenia ganes ni de sopar. La pantalla del seu mòbil es va encendre; el professor la trucava.

- Ja ho saps? – va demanar en Víctor.
- Sí, i no sé què fer.
- Tu no has de fer res, la feina és dels policies, no de la premsa.
- Ja, però soc jo qui ha rebut les cartes.
- Clara, descansa i si de cas demà ens veiem i en parlem.
- Bona nit Víctor.
- Bona nit.

Van penjar. La Clara no podia parar de sentir-se culpable. Si hagués desxifrat els enigmes més ràpid, podria haver evitat alguna mort. Estava estirada i tapada al sofà, amb la televisió sonant de fons i es va adormir.

El soroll del timbre la va despertar. Va mirar el rellotge de la cuina. Eren les dues de la matinada. La por li va recórrer el cos. Va aixecar-se i va demanar qui hi havia per l’interfon. No va obtenir cap resposta. Després va mirar per la porta de l’entrada, però no va veure ningú. Potser algú li havia fet una broma. Va tornar a anar a dormir, però aquest cop, enlloc del sofà, va estirar-se al llit.

L’endemà es va llevar i es va preparar per anar a la feina. Quan va obrir la porta del pis els seus peus van topar amb un paquet. Estranyada, va agafar-lo i el va entrar a la casa. La nit passada li havien tocat el timbre a les dues per deixar-li la caixa, però ella no ho havia vist.

Va obrir el paquet. Estava ple de diaris. A la portada de tots parlava de la greu situació dels sensesostre: *“Més de 1.200 dormen al carrer a Barcelona, la xifra més alta de l’última dècada”, “El fet que ni et mirin pel carrer és pitjor que passar gana o fred”, “Els sensesostre, els oblidats”...*

Sota la pila de diaris, al final de la caixa, hi havia una carta. La impaciència de la Clara va poder amb ella i la va obrir. Hi havia un paper amb un codi escrit: **16 13 23 13 16 34 7 34 16 76 90 75**

El paquet feia tota la pinta d’estar relacionat amb el cas de les morts dels sensesostre. La periodista va trucar al professor de química.

- Víctor, m’ha arribat un altre codi. Necessito que vinguis al meu pis tant aviat com puguis.
  - Ostres, d’aquí a mitja hora començo la primera classe.
  - Et necessito, Víctor. Podríem trobar a l’assassí i, potser, fins i tot evitar una altra mort.
- El noi no s’ho va pensar dues vegades i ja era a casa de la Clara al cap de cinc minuts. Asseguts a la taula de la cuina, els dos observaven el codi de números.
- Potser el que busquem està en els diaris, no aquí.
  - Ho dubto. Espera, ja ho tinc!
- El professor va agafar paper i bolígraf i va començar a escriure.
- El setzè element de la taula periòdica és el sofre, el qual s’abreuja amb una sola S. El número 13, l’alumini, és Al.
  - El 23 és el vanadi i és una V! Ja t’entenc!

16	13	23	13	16	34	7	34	16	76	90	75
S	AL	V	AL	S	SE	N	SE	S	OS	TH	RE

- Salvassen... SALVA ALS SENSESOSTRE! – Va exclamar la Clara.
- Truca als policies. No crec que les morts siguin assassinats; és un acte de reivindicació.
- Vols dir que els homes s’han suïcidat o alguna cosa per l’estil?
- En una situació com aquesta és molt difícil que et facin cas. Quan deixes de tenir una llar, perds la teva importància, la teva veu i els teus drets. Ningú t’escolta, passes a ser una molèstia.
- Cada dia hi ha més sensesostre, i menys gent que es preocupi per ells. I l’únic que podrien arribar a aconseguir són medicaments a la farmàcia, i així ho han fet.
- Morir per destapar la injusta vida dels sensesostre i així salvar a persones amb la teva mateixa

---

RELAT 15: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Hidrogen

CAPÍTOL 38: La por es torna en silenci

La carta misteriosa que els ha donat la Reme els condueix a un pont. Allà es troben, tots quatre nerviosos i fent preguntes per trencar la monotonia del silenci.

- Què se suposa què hem de fer, ara? Aquí no hi ha ningú - diu en Malik, desconcertat.

En aquell mateix instant veuen una dona gran. Camina cap a ells com si vingués de l'horitzó. Al cap d'uns passos comencen a reconèixer aquella cara familiar.

- És la Reme - crida la Cora espantada i desitjant saber què fan allà.

La cara de la Reme oculta alguna cosa, una expressió que cap d'ells pot resoldre. Li rellisca una llàgrima per la galta esquerra. En aquell moment es poden observar les cares desconcertades i ells només poden fer preguntes.

- Què et passa? – diu la Jana

- Què vols que fem? – li pregunta en Nico a la Reme.

- Estàs bé? – repeteix la Jana.

La Reme no es fa pregar i intenta contestar totes les preguntes:

- Us he citat aquí perquè crec que us mereixeu una explicació de tot el que he fet – diu apropant-se a la barana del pont –. Tots aquests dies he estat reflexionant, no aguanto més, jo ja soc una senyora gran. He anat donant pistes sobre el que feia però ningú m'ha acabat de descobrir. No puc més amb aquesta farsa.

Es posa dreta sobre la barana mirant l'aigua, el corrent és fort però no la intimida. Al veure el què fa, en Nico truca a la policia. Curiosament la Reme, al veure-ho, no l'hi impedeix.

- Jo vaig ser la culpable de la mort d'en Paco i d'en Rosendo. Feia temps que ens coneixíem ja que de joves havíem sigut amics. En Paco sabia que tenia una obsessió molt forta amb els elements de la taula periòdica i es va espantar molt quan va descobrir que havia assassinat el meu marit. Es va espantar tant que... – en aquest moment se senten les sirenes dels cotxes de policia – el vaig haver de matar. Podria semblar que tenia una vida no gaire plena però la veritat és que ell era feliç i sobretot era feliç amb en Conan. Tenia por que ho hagués confessat a en Rosendo, per això també el vaig enverinar, encara que amb un altre element, ja us he dit que m'agraden molt – diu intentant semblar graciosa i intentant eliminar les cares de pànic dels altres.

La sergent Lúdia Sánchez i l'agent Pau Ribó arriben a l'escena i intenten convèncer la Reme que baixi del pont. Ella no reacciona.

- Gràcies a dos elements químics molt senzills com són l'hidrogen i l'oxigen tenim el compost de l'aigua. No és fabulós? – Tothom es queda amb una cara molt sorpresa ja que no és un moment indicat per parlar d'això –. No se m'acudeix major honor per al meu compost preferit que llençar-m'hi, morir pel seu gran impacte, flotar i navegar pels corrents.

És en aquell precís moment que tots assimilen el que estan a punt de presenciar. Estan atònits, amb cares de por, de tristor i de desil·lusió. La Reme es deixa anar d'una mà, no se la veu espantada, i finalment es deixa caure. No se sent cap crit d'esgarripança, només silenci. Un absolut i ple silenci que no es pot explicar amb elements de la taula periòdica.

RELAT 16: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Ida Noddack

La pista que la Reme ha donat al Malik, l'ha deixat desconcertat. El noi li mostra a la Jana el sobre que li acaba de donar la dona i li explica el que li ha comentat.

-La Reme t'ha dit que si volem saber qui va matar el Paco hem de resoldre l'enigma del sobre? -pregunta la noia sorpresa.

En Malik assenteix i obre la carta. Amb les mans tremoloses n'extreu el full.

Un cop tenen la nota davant dels ulls, claven la mirada a la frase que hi ha escrita al mig del paper:

El pròxim caurà mirant cap Amèrica, enverinat pel planeta més proper al sol.

-Què vol dir "el pròxim caurà"? Hi haurà més morts?- el Malik ha quedat afectat després de llegir la nota, tot és molt confús i aquesta situació el comença a superar.

-Encara no comprenc l'enigma, però és força probable que hi hagi un altre assassinat -la Jana pronuncia l'última frase sense dubtar.

De sobte, la noia treu el mòbil i hi tecleja alguna cosa. En Malik observa amb èxtasi a la seva companya.

-Mira això! -la Jana mostra al seu company una web que parla del mercuri.

En Malik llegeix que el mercuri és un químic que si s'inhala en grans quantitats, pot arribar a causar la mort. El noi no entén per què la seva companya li mostra aquella pàgina fins que ella li explica la seva conclusió.

-A la nota posa que la pròxima víctima morirà enverinada pel planeta més proper al sol. Aquest planeta és mercuri, i si penses científicament, el mercuri també és un element de la taula periòdica! I referent al lloc del crim, serà a l'estàtua de Colom. La nota posa que el següent caurà mirant cap a Amèrica, i l'estàtua del descobridor assenyala cap aquest continent!

En Malik, nerviós, agafa el mòbil i truca a la Clara Rima, ella sabrà què fer.

Li comenta l'estranya nota que els ha donat la Reme i li explica la hipòtesi que n'han tret, però quan en Malik acaba, la periodista continua sense dir res, i és que a l'altra banda de la línia, la Clara acaba de descobrir qui s'amaga darrere de tots els crims.

Dies després...

-No em puc creure que el nostre professor de química fos el culpable -diu la Cora- sort que la Clara va veure un recipient amb mercuri a casa l'Àlex i va lligar caps quan el Malik li va explicar tot.

L'Àlex va donar el sobre a la Reme i li va dir que l'entregués als alumnes. Al cap i a la fi, volia que el descobrissin, ja que el sentiment de culpa l'estava consumint.

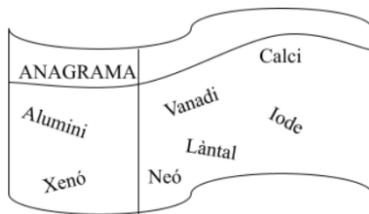
Va convertir-se en un criminal només per poder ajudar a la Clara a resoldre els enigmes que ell mateix enviava, i tot, perquè la periodista es tornés a fixar amb ell.

El que no va pensar, va ser que els seus actes el portarien a una vida fosca que acabaria en un abisme de culpa i desolació.

RELAT 17: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Iode-Urani

- Bé, ja està tot arreglat -Diu en Nico- Ja podem tornar a casa.
- Ahhhhh, quin mal... -diu de sobte la Cora- el Conan m'ha fet empuntegar, quina mala llet! -La Cora, encara des del terra, mira sota la tauleta del menjador per pura casualitat- I, això què és? -Pregunta-
- En Malik s'ajup ràpidament a veure-ho -Sembla un paperet, i hi ha alguna cosa escrita!
- La Clara s'apressura a mirar-ho. És com les cartes que m'enviava l'assassí! -Diu ella neguitosa- Què deu ser, una altre carta, un comiat? Àlex desxifra-ho va -Diu la Clara, animada, allargant-li la mà amb el paper al professor.- L'Àlex, comença a suar i diu que no deu ser res, que no val la pena perdre-hi el temps, però tots a la sala se'l miren amb males cares. Ell diu -D'acord, suposo que podem veure el que ha escrit aquí- Es mira el paper:

- Ufff. No sé pas per on començar -diu l'Àlex-
- Avui et veig adormit noi -diu la Clara traient-li el paper de les mans- A veure, començo per convertir tots els elements al seu símbol mirant per internet, ara he de fer l'anagrama... -Comença a dir la Clara, que treu el seu mòbil per anar buscant informació i la seva llibreta per anar provant combinacions per l'anagrama. Està sotmesa al seu món-
- Au va, Clara deixa-ho estar -diu en València- No cal que t'hi facis mal...
- Ja ho tinc! -Diu la clara tallant al professor- però, ha de ser pura coincidència, perquè... AQUÍ HI HA ESCRIT ÀLEX VALÈNCIA! Mireu, si convertim tots els elements al seu símbol corresponent, "Al, Xe ---- V, Ca, La, I, Ne" i reordenem les lletres... Ens queda això: "AleX ---- VaLeNCla" -Diu mostrant la seva llibreta-
- ... Es queda un silenci sepulcral a l'habitació-
- Podria intentar amagar-ho, però ja veig que és inútil retardar l'inevitable -Diu el professor amb una veu entretallada i una cara pàl·lida amb un riure demoníac dibuixat amb els llavis-
- Jo, JO HE MATAT A TOTES AQUESTES PERSONES! -Diu l'Àlex sense parpellejar- Ells no eren més que estrelles que havien perdut la llum en aquest món tan fosc en el que vivim. Em recordaven a mi, després de la meua ruptura amb la Clara. No volia que patissin sols la tristesa de no tenir a ningú. Només els he ajudat a trobar la salvació. -No semblava una justificació, sinó més aviat una confessió sense remordiments-
- AHHHAHAHA! Que llest que sóc! A més a més d'ajudar a aquesta gent, entre les meves cartes i el misteri del cas he pogut tornar a apropar-me a la meua estimada Clara Rima. No saps el mal que em va fer que em deixessis...DESPREOCUPADA! -Crida de cop- Et mereixies el mateix dolor que jo, i per això, havia pensat de matar-te a tú la última!
- I vosaltres marrecs, sou de les pitjors coses que he vist, no estimeu la química, per això vaig decidir posar-vos en l'embolic, perquè aprenguéssiu sobre el terreny, i ha funcionat!!!
- Pau corre, apressa'l -Diu la sergent, i el policia s'emporta el professor que ha embogit a comissaria-
- La Clara es posa a plorar al terra, desconcertada. -Tot ha passat molt ràpid, no entenc res! Ha de ser un error...- Diu amb una veu tènue, molt fluixeta, i torna a treure llàgrimes.
- Els nens proven d'animar-la, però no els hi surten les paraules. Resulta que el seu professor preferit és un psicòpata homicida!

RELAT 18: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Jack Bauer

La Jana, en Nico, la Cora i en Malik es van decidir. Van entrar tots junts, sense abans avisar als agents policials. Un cop allà van veure la Reme asseguda al sofà. Al cap d'uns minuts, la Reme va treure tres caixes, numerades de l'u al tres. Els nois ben impacients per esbrinar qui hi havia al darrere dels assassinats van córrer cap a obrir les caixes. La Reme, però, els va aturar, i els va dir: "no les podeu obrir, aquí no".

Els quatre amics van marxar cap al parc, ben neguitosos per obrir les caixes. Un cop al parc, les van obrir. En la primera, hi van trobar un pot, on hi havia unes pedretes que semblaven de plata. En la segona, una pedra ben grossa, que semblava algun mineral. I finalment en la tercera hi havia dos pots, un que contenia un alvocat i a l'altre semblava un tipus de sal. En Nico al treure els dos pots de l'última caixa hi va trobar un paperet on estava escrit: "taula periòdica". Es van quedar amb cara de pòquer, ja que no entenien quina relació tenien aquests pots amb l'assassí. Van decidir deixar-ho, i anar cadascú cap a casa seu.

L'endemà, a l'escola van demanar ajuda a l'Àlex València per resoldre aquell enigma que se'ls presentava. L'Àlex els hi va dir que en la primera caixa hi ha magnesi, en la segona liti i en la tercera potassi i iterbi. A part de dir-los l'element que hi havia els hi va escriure el nombre atòmic. "Mg 12, Li 3, K 19, Yb 70". En Malik, després de donar-li moltes voltes al cap, va trobar la solució d'aquest enigma. Va córrer cap als seus amics mentre els deia

- Amics tinc la solució, tinc la solució! - quan va arribar on eren ells, va seguir explicant - els nombres atòmics dels elements que la Reme ens va donar, tenen a veure amb una data, mireu; dotze de març del mil nou-cents setanta, 12/3/1970!.

La Cora va respondre:

-Clar, poder l'assassí va néixer aquest dia!

- Exacte -va dir en Malik.

Tots quatre van començar a buscar dates de naixement de possibles sospitosos, però res. No van trobar cap data semblant. Passen dies i dies, i no trobaven cap pista per seguir avançant en el cas. Al cap d'uns dies a l'institut, la Jana va ser escollida com a delegada de la classe. En anar a buscar guixos a l'aula dels professors, quan ja estava a punt de sortir, va veure un full penjat en el suro. En aquell full hi havia un llistat de professors amb dades personals. La Jana va buscar per casualitat la data misteriosa. Llegeix: "Àlex València 2/7/1968 , Daniela Soto 12/3/1970..." Després de llegir-ho quasi es desmaia. La Jana havia trobat la data misteriosa. Però, no ho entenia, com una professora de socials podria haver matat a gent innocent com en Paco? En aquells instants només li passava una pregunta pel cap: Per què?

RELAT 19: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Khal

Reme le dio un sobre con una carta dentro a Malik y le dijo que no era de parte de ella. Seguidamente, Malik y Jana empezaron a descifrar esa misteriosa carta, hasta que, gracias a los elementos de la tabla periódica, llegaron a la conclusión de que tenían que ir a la plaza 183 de un parking a las 17:00. En ese mismo instante aparecieron Nico y Cora, ya que habían quedado para pasar el rato y les contaron lo que acababa de ocurrir. Aún eran las 16:35 pero decidieron ir hacia ese extraño parking para llegar con tiempo.

Al llegar, empezaron a bajar la rampa del parking con Cora delante. Siguiéndole iba Nico, después Jana y finalmente Malik con un paso poco ligero. Cuando llegaron a la última planta vieron a Clara Rima esperándoles, bastante nerviosa por la cara que ponía, pero lo intentaba disimular con una sonrisa enigmática.

Al llegar a su lado se extrañaron mucho y ella les dijo que hasta que no acabase de contarles como había sucedido todo que no hablaran. Empezó a relatar:

Como ya sabéis, es muy difícil que un periodista cumpla su sueño de publicar sus relatos, y más aún, cuando tienes a un jefe como el mío.

Estaba cansada de que siempre eligieran a otros para subir sus historias, así que hice algo. Pensé que si había asesinatos de vagabundos la gente se interesaría mucho en este tema, pero no quería hacerlo de una manera que doliera, así que empecé a quedar con Alex Valencia para adentrarme en el tema de la física y la química. Gracias a él aprendí varios elementos tóxicos para poder matarlos y, como ya sabéis, usé tres distintos.

Cuando maté al primero noté que me podían pillar, así que empecé a escribirme notas anónimas para que vieran que yo no tenía nada que ver.

Los cuatro amigos se quedaron sin palabras, no sabían que decir ni cómo actuar y, de repente, Clara se sacó del bolsillo un nuevo elemento, el más tóxico de todos: mercurio. Dijo que mataría a uno más y ya se acabaría esta pesadilla. Malik, dispuesto a llamar a la policía, sacó el móvil pero en un abrir y cerrar de ojos, Clara lo tenía en sus manos. Entonces sin pensarlo ni un minuto más salieron los cuatro corriendo por sus vidas, pero vino un coche que les acorraló y de este salió un chico joven y muy alto, el novio de Clara.

Se daban por muertos cuando de repente... ¡Pam!

Jana se despertó muy asustada. Miró por todo su alrededor y estaba en su luminosa habitación. Entonces miró el reloj y vio que eran las siete de la mañana y se levantó de la cama tan rápido que casi se cayó. Era el primer día de instituto, y les contó a sus tres amigos el sueño que había tenido esta mañana. Al salir fueron al parque donde siempre se quedaban un rato hablando y, como siempre, se encontraron a Reme y a Paco dormido con su perro Conan. Se acercaron a Paco para saludarle pero vieron que no respiraba. Jana se aterrorizó, ¡Así empezaba su sueño!

RELAT 20: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Lluna

Després de veure un gos, els agents sense saber què fer van enviar un missatge a la Clara. Es van reunir al bar de sempre i allà li van explicar tot. La Clara va estar rumiant una estona fins que li va venir al cap la Reme, però no va dir res.

La periodista anar cap al diari per escriure un article nou. Allà li van donar una altra carta anònima. Aquest cop posava: "si vols saber-ne més sobre les imatges, ves al Fluor, Oxigen i Argó al revés a l'hora del fòsfor i zinc". Quan ho va acabar de llegir ho va intentar desxifrar amb una petita taula periòdica que tenia a la butxaca:

- Fluor és F, oxigen, O i argó, Ar; fòsfor, P i Zinc, Zn. Els nombres atòmics: 9, 8, 18, 15, 30.

Llavors s'ho va mirar del dret i del revés, de dreta a esquerra i ho va veure clar: FORA 15:30. Gairebé era l'hora. A fora, es va trobar amb tota la colla d'adolescents. Els va explicar el missatge que havia rebut i ells també van dir-li que n'havien rebut un altre amb el mateix. En aquell moment, va aparèixer una persona que els va donar un sobre. El van obrir i allà dintre i deia: " $H_2+O_2 \rightarrow H_2O$. Si voleu saber qui és l'assassí, aneu a veure la història del As en persona". Tots es van quedar amb un pam de nas, no sabien què significava.

- Potser vol que anem a la biblioteca a buscar llibres sobre As - va dir la Jana.

- D'acord. Total tampoc hi perdem res, no?- Va dir la Clara.

Van regirar la biblioteca fins que la Cora es va adonar que cada llibre tenia un número, així que va suggerir que agafessin el número 33. En Nico com sempre no va entendre per què, la Cora li va explicar que era el nombre atòmic del As. En Nico els va recordar l'equació: la Jana va tenir una idea i va proposar ajustar la reacció " $2 H_2 + O_2 \rightarrow 2 H_2O$ ". Quan van anar a deixar els llibres al carro, va caure un paperet a on s'apuntaven els noms de qui s'havia endut aquest llibre.

- Malik em podries dir quin nom hi ha apuntat en el número 6?- va preguntar la Cora

- Filo.

- Em sembla que ja se qui és l'assassí.

Es van quedar tots expectants i els va explicar que era la Filo: en València els havia dit que quan s'ajusta una reacció ha de quedar el mateix nombre en el costat dels reactius i en el costat dels productes. Llavors la Clara va trucar als agents Sánchez i Ribó i els ho van explicar tot. Els agents va anar a casa de la Filo i se la van endur a la comissaria: va confessar tots els crims, però va dir que ella no havia enviat els enigmes. Aquest era un misteri que no es resoldria mai.

RELAT 21: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Marguerite Perey

La Reme es va acostar, va donar un petit sobre als amics que parlaven a un dels bancs del parc i va marxar sense dir res. Els nens, neguitosos, van obrir el sobre. El missatge deia: "Aquesta tarda, al carrer barreja de Fe+C, a l'hora del sofre, al número del Gal·li". La Jana, a la qual la química l'apassiona, es va decidir a desxifrar aquell missatge i després d'una bona estona rumiant-hi, hi va caure. L'acer s'obté de la barreja del ferro i el carboni, el nombre atòmic del sofre és el 16 i el del Gal·li el 31. A les 16h els nens, neguitosos, es van dirigir a la casa número 31 del carrer Acer, i en entrar es van trobar a la Reme, assentada a un petit sofà i al seu costat, el cos sense vida del seu professor de química, l'Àlex València. La Jana no va poder aguantar-se les llàgrimes i en Nico, en Malik i la Cora, es van quedar bocabadats. La dona estava tremolant i tenia un bat de beisbol amb sang a la mà. Els nens van seure al seu costat i varen esperar que la Reme es decidís a explicar-los el què havia passat.

La pobra dona els hi va confessar que ja feia dies que sospitava que l'Àlex era el responsable de les morts dels sense sostre, ja que la utilització dels verins i la seva relació amb la taula periòdica eren molt properes al seu ofici. A més a més, els hi va dir que ella ja feia molts anys que veia al noi sortir de l'institut carregat de llibres, i un dia va decidir ajudar-lo. Durant el camí cap a casa seva, el noi li va comentar que el seu pare havia tingut un judici amb un sense sostre que li volia treure diners i que des d'aquell moment no tenia un bon record d'aquell tipus de persones. El detonant de tot, l'acte que havia fet que les sospites de la dona deixessin de ser-ho i passessin a ser dures realitats va ser quan la Reme va presenciar l'assassinat d'en Penes, i en aquell moment ho va comprendre tot. L'endemà l'Àlex se li va acostar i li va dir que la nit passada l'havia vist al parc i que si obria la boca, hi hauria un assassinat més. La Reme es va presentar a casa del noi per a poder aclarir-ho tot, però ell se li va tirar al damunt i ella, d'alguna manera va aconseguir agafar un bat d'un prestatge i colpejar-lo fort al cap.

Els nens varen entendre el què havia fet la Reme, i no la culpen del seu acte, però segueixen sense poder creure que el seu estimat professor de química, per un simple judici del seu pare contra els sense sostre, decidís cometre tres assassinats tan terribles.

Els nens van trucar a la policia, decebutos pel final tràgic de la seva aventura, però amb la tranquil·litat de saber que no hi hauria més morts.

RELAT 22: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Marie Meurdrac

Era una trista tarda dins la comissaria. Els agents Pau i Lúdia rumiaven sobre el cas. “Els crims de la taula periòdica!” va cridar en Pau, trencant bruscament el silenci incòmode.

Després dels tres primers assassinats, dels quals la Clara Rima n'havia rebut les 3 cartes corresponents, l'assassí havia canviat d'estratègia misteriosament. Ara les cartes arribaven a Comissaria. La primera que havien rebut els agents també era un missatge xifrat referent a la taula periòdica. Deia: “Cada element amb el sense sostre corresponent”. Tres indigents més van ser enverinats al cap de pocs dies. En Tomàs López enverinat amb tal·li (Tl), en Pedro Ortiz amb poloni (Po) i l'Albert Sánchez amb arsènic (As). Les inicials dels enverinats coincidien exactament amb els símbols del verí utilitzat.

Al cap d'uns dies reberen una inesperada segona carta que els va fer témer el pitjor: “Amb l'ajuda del 48, caurà l'últim element”. En Pau i la Lúdia van comprovar ràpidament quin era l'element 48, el Cadmi. I així va ser com va morir l'últim indigent, enverinat amb Cadmi. L'assassí anava un pas per davant seu. Estaven encallats en un carreró sense sortida, els dies passaven i també les esperances de resoldre el cas.

De cop, tots els pensaments de la Lúdia van tornar al present. Havia arribat una tercera carta! En Pau va procedir a llegir-la mentre sentia els batecs del seu cor. “Ens veiem a l'hora del titani, a la plaça de l'osmi i del calci, al local de l'oxigen”. Ho tenien! El seu aprenentatge accelerat de la taula periòdica els va donar la solució. Havien d'anar a la Plaça d'Osca (el símbol d'oxigen era Os i el del calci Ca), al local número 8 (número de l'oxigen) i a les 22h (número del titani). De sobte en Pau i la Lúdia es miraren bocabadats, era l'adreça de la redacció de la Clara.

Quan el sol s'havia post, ja eren davant la redacció. Sobre la seva taula, la Clara havia deixat una carta adreçada als agents. La Lúdia procedí a llegir-la: “Soc la Clara. Vull confessar el que he fet. Fa dos anys vaig començar a treballar a la redacció i al principi tot era meravellós, però la pressió per part de l'Agustí va augmentar i amenaçada de perdre la feina, em vaig veure obligada a fer un gran reportatge per poder mantenir el meu lloc de treball com a periodista. Vaig decidir enverinar els sense sostre utilitzant elements de la taula periòdica, per així poder culpar l'Àlex dels crims, provocant un gran titular. Al principi em vaig enviar les cartes a mi mateixa per despistar la policia, però després de forjar una amistat amb els nois i la Reme vaig adonar-me del mal que havia fet. Pensava que ningú els trobaria a faltar, però estava molt equivocada. I tant que hi ha gent que se'ls estimava! Me'n penedeixo molt del que he fet, però ara ja no hi ha marxa enrere i per això, quan llegiu aquesta nota, jo ja seré a un país ben llunyà on intentaré passar la resta dels meus dies i redimir-me dels meus actes”.

Els agents van marxar de la redacció i entraren al cotxe policial on parpellejaven les llums de color blau i vermell. Van quedar-se desolats, amb la mirada perduda mirant com la pluja relliscava per la finestra, sentint una barreja de tristesa i desconsol.

RELAT 23: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Micu

Després que la Cora digués a en Nico que esborrés les fotos que havien fet al pis, ell obre el mòbil i abans d'eliminar-les se les mira. Les va passant lentament d'una en una i les va mirant atentament. A la penúltima foto li crida l'atenció un cartró de color blanc en el qual hi ha unes lletres i uns números escrits. El sorprèn molt que no s'haguessin adonat que hi era quan van anar al pis. Comença a fer *zoom* a la foto i aconsegueix distingir el següent missatge: 7 8 va ser 57 75me. El Nico no aconsegueix entendre què diu la carta però prefereix no dir res als seus amics per no fer-los patir més, ja que porten molts dies rere el cas i ara que ja està "tancat" prefereix no alertar a ningú, de moment.

En arribar a casa en Nico se'n va a l'escriptori que té a la seva habitació, agafa la taula periòdica i els seus apunts i comença a pensar. Comença a fer combinacions dels números que hi ha al cartró amb els números atòmics de la taula periòdica, a traduir paraules... fins que arriba a una idea. Substitueix els números del cartró per l'orde dels elements químics de la taula periòdica.

-El set és el nitrogen, el vuit l'oxigen... Això ja comença a agafar forma- es diu en Nico a si mateix-

En acabar de substituir tots els números obté com a resultat la frase: "No va ser la Reme."

Ell, molt sorprès i espantat, no sap què fer amb la descoberta. No sap si dir-ho a la policia, als seus amics, a la Clara... Així que finalment decideix anar al pis per veure si encara hi ha el cartró. Hi va caminant ràpid, esperant que el pis no estigui ocupat. És un dia tranquil, no es troba gaire gent pel carrer tot i que fa un molt bon dia per sortir a passejar. Quan arriba al pis es troba les persianes abaixades i la porta principal envoltada d'una cinta policial de color groc. Li sobta molt de trobar-se'l així i alhora s'espanta, ja que perquè hi hagi la cinta policial ha d'haver passat alguna cosa greu. La situació no li fa gaire bona pinta. Finalment decideix anar-ho a dir als seus amics per veure què farien ells. Els envia un missatge: "Quedem d'aquí a cinc minuts al parc. Important."

Mentre va caminant cap al parc li arriba un missatge anònim que diu: "Si vols descobrir l'assassí se situa aquí Cf-a."

-Un altre cop amb els elements químics- pensa en Nico.

Quan arriba al parc es troba tots els seus amics asseguts al banc i parlant entre ells tranquil·lament. Quan veuen en Nico tots se'l queden mirant expectants, esperant a saber la notícia tan important que els vol donar.

Abans que en Nico pugui dir res salta en Malik, molt emocionat, i els comenta que a la Clara, degut a la bona feina que ha fet amb el cas dels assassinats, li han donat unes vacances a Califòrnia. Tots se sorprenden en saber la bona relació que mantenen en Malik i la periodista.

Califòrnia, Califòrnia... És clar, CALIFÒRNIA!!- crida en Nico- Cf,californi- a. L'assassí és a Califòrnia. La Clara és la verdadera assassina! Ho hem d'anar a dir a la policia, ja!- diu en Nico als seus companys.

Els seus amics no entenen res.

-Nico, però què estàs dient?- diu la Jana.

-Ara us ho explico de camí a la comissaria, però va, correu, que és urgent. Serà la Clara la verdadera assassina?

RELAT 24: Categoria 1 – 3r d'ESO – **Modalitat A** – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Nemitoelmesguapo

Quan les dues noies i els dos nois ja han marxat i l'Àlex València, la Clara Rima i els dos mossos estan sols al pis de la Reme, de sobte, l'Àlex i la Clara es comencen a marejar. La resposta dels policies és estirar-los, ventar-los i obrir les finestres i, pocs segons després, es desperten entre estossecs i marejos. Quan els dos ja estan bé decideixen sortir d'allà i deixar que la policia científica investigui l'escena del crim, però els mossos decideixen endur-se la carta que la Reme havia deixat per investigar-la abans de passar-la al departament d'homicidis.

Dos dies després en Pau Ribó truca a la Clara Rima molt alarmat per demanar-li si poden quedar tan aviat com es pugui i, mitja hora després, es troben a la terrassa d'un bar. El primer què parlen és de la gran sorpresa que l'autòpsia de la Reme havia revelat: el veritable causant de la seva mort havia sigut una intoxicació de monòxid de carboni. Després, s'adonen que els marejos que van patir estan relacionats amb la fuga de monòxid de carboni. Finalment, l'agent li explica que, mentre estaven estudiant en profunditat la carta que havia deixat la Reme, havien descobert que hi havia escrit un missatge encriptat amb tinta invisible. Quan acaben de parlar s'acomiaden i acorden que la Clara li portarà nova informació a canvi de la que ell li acaba de donar.

Just després de sortir del bar, la Clara li envia un missatge a l'Àlex València per avisar-lo que va cap a casa seva i que quan arribi li explicarà el perquè. Quan ja estan al menjador de casa de l'Àlex ella li explica el que ha parlat amb l'agent Ribó i que necessita ajuda per desxifrar el missatge ocult que ha deixat la Reme, que diu el següent: "Tot això que he fet no ho he fet jo sola, som més, amb el mateix objectiu: alleujar la vida dels que són més miserables vivint-la que no pas dient-li adéu. Així que, com que no sé si realment estem fent el correcte, us dono la següent pista perquè comenceu una nova investigació: el nostre nom és el veritable causant de la meua mort i existim des de l'any del potassi més el que hi havia al costat del meu cos".

Finalment, es posen mans a l'obra, passades dues hores d'investigació aconseguixen desxifrar el missatge i descobreixen que el nom de l'organització de la qual la Reme era membre és CO14 i que existeix des del 1913, gràcies al fet que han trobat una pàgina web amb retalls de diaris dels anys quaranta que parla d'assassinats molt semblants als que han hagut d'investigar comesos per una secta. Després de fer aquest gran descobriment la Clara truca a l'agent Ribó, que està amb la sergent Sánchez, i els explica tot i, en aquell moment, s'adonen que aquests assassinats són el principi d'un misteri molt més gran.

RELAT 25: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

NIDEA

Feia una bona estona que la Clara Rima seia al seu despatx amb la mirada clavada a la carta sense remitent. Té la sensació de saber què hi trobarà. I efectivament, un cop obert el sobre es troba un simple paper amb unes paraules escrites a màquina d'escriure: *Qin Shi Huang*. La Clara hi rumia, i pensa que potser és un nom xinès. Però tot plegat li fa mala espina, sobretot perquè es pensava que el cas ja estava resolt. Decideix trucar a la sergent Lúdia Sánchez.

Un altre sensesostre ha estat trobat mort, aquesta vegada per enverinament amb mercuri. La Clara busca el nom del sobre a Internet, i descobreix que Qin Shi Huang va ser un emperador de la Xina que va morir després de beure una poció feta a base de mercuri, que irònicament en aquella època es creia que aquest element podia concedir la immortalitat. Aquest cop el missatge era molt més simple de desxifrar; amb una cerca ràpida ja ho havia aconseguit. I això significava que el missatge real de la carta no era aquell. El missatge que l'assassí realment havia donat era clar, volia que tothom sabés que no l'havien atrapat, sinó que ell o ella havia estat més intel·ligent que la policia.

El que va seguir va ser una investigació per part del departament d'homicidis que semblava que no s'acabaria mai, i que malauradament no va acabar portant a cap pista nova.

Uns dies després, però, va arribar una altra carta, i a dintre hi havia el mateix paper de sempre. Aquest cop hi havia escrita la paraula *Criçòl* que, per la recerca que en va fer la Clara, semblava poc més que un poble italià, amb l'única característica remarcable de ser on neix el riu Po.

Dies següents, múltiples sensesostres van aparèixer morts, enverinats amb poloni, l'element 84 de la taula periòdica, amb el símbol Po.

Van passar mesos i mesos, i després de moltes investigacions, el cas semblava tancat per falta de proves. El ressò mediàtic que va tenir durant tot el procés va ser molt gran, també perquè posava el focus en les pobres condicions dels sensesostres, i quan es va decidir tancar el cas, molts es van quedar amb la sensació que la policia havia fallat. Si no havien pogut atrapar un sol home que deixava pistes dels seus assassinats, com hi podien confiar?

Amb els anys, tothom ho va acabar oblidant i, de tant en tant, quan algú recordava tots aquells fets, rarament pensava en els sensesostres com una part important del cas –fora de ser les víctimes, és clar–. En comptes d'això, pensaven en com l'assassí havia estat més intel·ligent que la policia, i en com havia aconseguit utilitzar aquell gran arsenal de verins.

Aparentment no hi van haver més víctimes, però sí una certa sensació general de malestar i desconfiança. Un altre cas sense resoldre esperant en els calaixos de l'arxiu policial.

RELAT 26: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Ombres de Diamant

-Sempre et recordarem, Reme. -Va dir en veu baixa en Malik.

-Al cap i a la fi, sempre has volgut el bé de tothom, tot i que no vas tenir present l'opinió dels altres. -Va finalitzar la Jana.

L'enterrament es va dur a terme pel matí. Hi van acudir molts coneguts de l'antiga farmacèutica, alguns molt dolguts per la tràgica mort de la Reme.

La periodista Clara Rima va aparèixer d'entre la multitud i es va plantar davant de la colla d'amics.

-Hola, com esteu? L'Àlex i jo volem parlar amb vosaltres aquesta nit, és molt urgent. -Va dir la periodista mantenint un to de veu baix.

Tota la colla es trobaven reunits, amb aire de tristesa, en el restaurant de menjar xinès. La Clara els va acostar una carta. En Nico la va agafar i obrir, mentre tothom observava la carta amb cara de misteri:

Hola, soc la Reme. Desitjo plenament que us trobeu bé i llegiu aquesta carta. No tinc més opció, em tenen controlada, temo per la meua vida.

Fa uns dies, vaig parlar per casualitat amb els propietaris del banc. Va sorgir el tema dels sense sostre que dormien i es resguardaven del fred. Em van veure com una velleta necessitada i van pensar que jo seria la indicada.

Em van oferir transportar material d'alt secret d'un laboratori químic, del qual no en tenia coneixement, fins al banc. Em van donar per excusa que ells no podien fer viatges ja que estaven essent vigilats per la policia. En aquell moment vaig sospitar, però justament per aquesta raó vaig acceptar.

Vaig anar a la fàbrica i per sorpresa meua, em van rebre els joves traficants. Van obrir la porta i deixaren caure una caixa a terra. Em van mirar amb cara amenaçant. Abans que tanquessin la porta, però, vaig desviar la mirada i vaig veure un munt d'estrís de laboratori i productes químics dins la nau.

Pel camí vaig passar pel parc del costat de l'institut; allà vaig obrir la capsa. A dins hi havia un munt d'arsènic, fòsfor, i altres productes químics. Desafortunadament, quan l'estava tancant, vaig observar com m'estaven seguint i observant darrere d'uns arbres alguns dels joves traficants.

Quan vaig arribar al banc, la notícia ja s'havia escampat i em van amenaçar, dient que no podia dir res del que havia vist. Els culpables dels assassinats eren ells. Em nego a restar callada.

Dies després han estat picant al timbre de casa meua i diuen que volen entrar a parlar amb mi; no els crec. Surto al carrer quan no hi són. Així que quan pugui, aniré a enviar aquesta carta perquè li arribi a la Clara, com han estat fent durant tot aquest temps. Espero que els culpables siguin descoberts.

Lantani + Reni + me (La Reme)

Un parell de mesos després, van engarjolar als propietaris del banc i als joves traficants. Van fingir la mort de la Reme deixant els productes químics i la carta de suïcidi. Van ser declarats culpables d'enverinar persones innocents.

RELAT 27: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Panerola

Era un dijous com qualsevol altre, a la comissaria no hi havia gaire gent. Pels voltants de les onze, en Pau i jo preniem un cafè de màquina, com de costum, però aquell dia el descans va ser interromput per la Dolors, la secretària de la comissaria. Amb un rostre neutre i un caminar pausat, ens va portar un sobre blanc on es reconeixien els nostres dos noms escrits a la part del darrere. Sense pensar-ho, vam decidir obrir el sobre i en vam treure un full on hi posava: $6 + 17_4$ amb el dibuix d'una guspira. A tots dos ens va recordar els assassinats dels sense sostre.

Ràpidament, vam posar-nos a desxifrar què s'amagava darrere aquell missatge. Inspirant-nos amb el cas anterior, en Pau va decidir sumar tots dos números, que van resultar 23, aquest just coincidia amb el nombre atòmic del Vanadi en la taula periòdica. Però la guspira no tenia cap mena de relació amb aquest, per això, vam decidir descartar-lo. Després d'hores de càlculs, mirant-nos-ho a tort i dret, esperant que el mateix full ens donés la resposta, se'm va acudir interpretar cadascun dels números per separat. Així doncs, el 6 em portava cap al carboni i el 17 amagava el clor, però el quatre encara se m'escapava. Quan les valències de tots dos elements van entrar en joc, resulta que el carboni ($Z=6$) tenia una valència de 4 i el clor, en canvi, una valència d'1. Ja estava! Ho teníem, aquella operació que, en un principi, no aparentava tenir sentit es traduïa en la fórmula d'un element compost, concretament: el tetraclorur de carboni (CCl_4). Després que el Pau busqués les propietats d'aquest element i veure que s'utilitzava en la composició dels extintors, vam tenir clar que aquella era la resposta.

L'endemà, després de la guàrdia rutinària, la Dolors ens esperava a comissaria amb un altre sobre, aquesta vegada hi havia escrit l'element Liti amb quatre interrogants. Seguint el mateix patró, vam substituir l'element pel seu nombre atòmic, el tres, i vam intuir que els quatre interrogants corresponien a les quatre sales d'interrogació de la mateixa comissaria. Instintivament, ens vam dirigir cap a la tercera sala d'interrogació on, encara amb l'expressió innocent de sempre que el feia tan entranyable, ens vam trobar estès a terra en Francesc, el senyor de la neteja i a pocs centímetres de la seva mà una tassa de cafè. Incredulament vam deduir que el perfil de l'assassí corresponia a algú molt proper a nosaltres. Mentre ho assimilàvem, va aparèixer en Tudó, el nostre comissari. Tot apressat, es va agenollar davant la víctima i no va poder evitar que un plor desconsolat se li escapés. Nosaltres, sense entendre-ho, vam decidir esperar i, després d'una bona estona, amb la mirada abaixada i totalment avergonyit, el comissari va confessar que tot allò havia estat culpa seva. Resulta que ell només volia posar-nos a prova i comprovar que realment estàvem qualificats, d'aquí que demanés ajuda a la seva dona, científica del PRBB, per tal de crear les pistes i portar-nos fins a l'arma del crim dissolta en aquell cafè. Al Pau i a mi se'ns va fer molt estrany haver de detenir el nostre cap.

RELAT 28: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Pilot

Aquella nit en Pau Ribó no pot aclucar els ulls, tot el que ha passat l'ha deixat atònit. Podia una persona fer tot allò convençuda que estava ajudant a algú? És com si li faltessin algunes peces al trenca-closques. Amb uns ulls de mussol s'aixeca, obre el llum de l'estudi i recull la carta de la difunta Reme que l'endemà ha de portar a comissaria. La llegeix una i dues vegades. Definitivament, sembla que és una declaració d'intencions sense cap misteri. Torna a deixar la carta sobre la taula i és llavors quan s'adona que la part inferior del full està estripada. No pot dormir mentre hi dona voltes. Tampoc pot dormir per culpa d'haver menjat tant com mai: aquella pizzeria on han anat a sopar amb la Lídia, la Clara i l'Àlex València per "celebrar" el final del cas era totalment exquisida. És normal que l'Àlex hagi insistit tant per portar-los-hi. En aquell moment sona el mòbil, és la Lídia: "hem de veure'ns ara, signes de violència al cos, no és un suïcidi".

Vint minuts després, ja són tots davant el pis on ha succeït el suposat final de la trama, tot i que ara han descobert que no és el final. Poden entrar fàcilment, la porta està tal i com l'han deixada. Al final els de la policia científica vindran l'endemà, així que allò només ho han trepitjat ells, els quatre nens, els forenses i l'Àlex. Investiguen el pis de nou, buscant alguna pista que els hi hagi passat per alt. Per animar l'ambient d'una Barcelona a les dotze i vint de la nit, en Pau engega el casset que hi ha sobre la taula. Instantàniament sent un bram de la sergent i es disposa a parar-lo quan se'n adona: allò no hi era abans! Tots tres es queden sorpresos, qui ha entrat aquí i hi ha deixat això? Però passa a segon pla quan la Clara ensenya un tros de baix d'un paper estripat que ha trobat sota el sofà: "Jo vaig cometre els assassinats, però perquè m'ho manaven. Aquesta és la realitat. Ell feia les barreges tòxiques. El culpable és l' ". La carta s'acaba aquí. Res més. Un cop la Lídia torna en sí, s'acosta a inspeccionar el casset, en treu el Cd i hi troba un missatge. Ara ja li fa por llegir-lo i tot, ves a saber què hi dirà. "Amb l'element d'aquest objecte serà, a l'hora del període i el grup passarà. pm." La Clara és la única que té forces per resoldre aquest enigma:

- Cd. Període 12 grup 5. Amb cadmi a les dotze cinquanta pm? És ara!

És en aquell moment quan la Clara es gira i veu els dos policies abatuts a terra, s'han desplomat sense forces. La veritat és que ella tampoc en té, i molt aviat es deixa caure sobre la rajola. És en aquell moment quan sent unes passes pel passadís, es paren davant seu i la miren fixament.

- Era bo el batut de la pizzeria? Us l'heu begut molt a gust.

No s'ho pot creure, ella li havia explicat tot, cada pas, cada problema, cada descobriment, i ell se n'havia estat rient a la cara. Buscava un culpable quan en realitat sempre l'havia tingut al costat. Ho havia fet per amor? Qui sap. Al cap i a la fi, tancaria els ulls per no obrir-los més.

RELAT 29: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Protó

NO TOT ÉS EL QUE SEMBLA

És dissabte al matí. La Lúcia Sánchez surt de casa seva per a anar a fer unes compres aprofitant que avui no treballa. Al sortir de casa se sorprèn en veure una carta a la bústia. La llegeix i es queda parada. Com si fos un acte instintiu, es recull els cabells negres en una cua i truca al seu company i ara amic Pau Ribó.

- Lúcia? - pregunta amb veu adormida en Pau.

- Pau, ens hem de trobar. Quedem al bar Tomeu a les onze- diu ella.

La sergent entra al bar a les onze en punt, però tot i així es troba en Pau esperant-la assegut en una taula. No sap com ha pogut anar tan ràpid.

-Per què em volies veure?- pregunta ell.

-He rebut una carta- respon la sergent directament. Treu de la seva butxaca un paper doblegat i li entrega a en Pau. Aquest el llegeix.

« Estimada sergent, Crec que és hora que tu i el teu amiguet conegueu la veritat. Quedem on el 47 i el 79 eren els reis i el 26 el seu veí. Recordeu que el calci és el rellotge.»

- Com que les altres cartes tractaven de química, aquesta no deurà ser l'excepció- apunta la Lúcia, que immediatament busca una fotografia de la taula periòdica a internet.

- El 47 és el nombre atòmic de la plata, el 79 de l'or i el 26 del ferro.- explica la sergent.

- Plata, or i ferro. Què voldrà dir això?- diu en Pau. La Lúcia està submergida en els seus pensaments.

- Ja ho tinc!- diu de cop ella- Conec un edifici on hi havia una antiga joieria famosa pels seus collarets d'or i plata. A l'edifici del costat hi havia una ferreteria- diu la Lúcia. - I el nombre atòmic del calci és 20-

- Aquí diu que el calci és el rellotge. O sigui, que vol que ens trobem a les 8 de la tarda- explica en Pau.

Els dos policies marxen del bar per trobar-se a les vuit a l'antiga joieria.

Són les vuit. Els dos agents entren a l'edifici antic i abandonat, ja que la porta està oberta. De cop s'obren els llums. Al seu davant es troben a un home d'uns 50 anys, baix i no gaire ben vestit.

- Sabia que vindríeu. Em dic Àngel Gómez i no soc més que un sensesostre penedit- diu l'home. Els dos policies es miren desconcertats.

- Tot va començar ja fa uns mesos. Els sensesostres de Barcelona estàvem indignats, ja que veïem que ningú ens feia cas, érem un destorb per a la societat. Així que vam aprofitar que un de nosaltres tenia elements tòxics per cometre el que era impensable. Un a un, els sensesostres es van suïcidar amb la finalitat de cridar l'atenció de Barcelona perquè s'adonessin de les horribles condicions en què vivim. Primer va ser en Paco, i així consecutivament fins que em va tocar a mi. Jo tenia molta por, així que vaig decidir incriminar i matar la Reme. Si us ho estic explicant és perquè n'estic profundament penedit-. En Pau deté l'home i els dos policies se l'emporten a comissaria. Però abans de marxar, la Lúcia i en Pau es miren orgullosos d'haver acabat amb el cas.

RELAT 30: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica.** JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Quatre

La Clara es troba asseguda al despatx i llegeix per darrera vegada el seu article. N'està prou satisfeta i creu que a en Costa també li ha agradat, tot i que segur que no li diria mai, això. És hora de dinar i la redacció es troba gairebé buida. Recull les seves pertinences i es dirigeix cap a la sortida. Al carrer, revisa el mòbil i hi llegeix un missatge de l'Àlex: "És urgent, ens podem veure ara a la sortida de l'institut? En Malik ha rebut un missatge que pot tenir relació amb els assassinats". El contesta amb un "Okei", i se'n va de pressa cap al parc de davant del centre educatiu on arriba al cap d'uns minuts. Just al davant de l'edifici distingeix l'Àlex juntament amb la resta dels nois. S'hi acosta amb pas accelerat.

- Hola, què passa? Què és tan urgent? -pregunta la periodista tot esbufegant.
- Clara, en Malik ha rebut un missatge molt estrany-diu l'Àlex amb cara de preocupació.

En Malik desbloqueja l'aparell i li mostra el text d'un número desconegut:

"The show must go on, i el déu del dimecres actuarà prop vostre."

- Creiem que pot ser un altre missatge de l'assassí, perquè s'assembla força als que vas rebre tu al diari -li aclareix la Jana amb seguretat.

La Clara assenteix però està confosa, l'assassina no era la Reme? - pensa. No entén res.

De sobte li sona un avís del mòbil. Té un *Whatsapp*. Sorprenentment és del mateix número que el rebut per en Malik. L'obre i el llegeix. Queda bocabadada i els altres ho adverteixen.

- Què passa? -exclama en Nico amb més rapidesa que la resta.

La Clara els el mostra : "No us pensàveu que la Reme era l'única, no? Ho faig per a ella".

- Em sembla que algú ens vigila - murmura la Cora tota espantada.
- No ho sé, però ara hem de desxifrar l'enigma i podrem descobrir qui hi ha darrere de tot això.

A partir d'aquí van naixent especulacions de les quals en Malik, en Nico i l'Àlex n'acaben traient una conclusió:

- Crec que hi ha un nou assassí que tenia certa relació amb la Reme –gosa articular en Malik tímidament.
- Sí! I el primer missatge... Deu parlar del déu Mercuri. Dimecres és el dia de Mercuri i Mercuri és un déu, oi? -pregunta en Nico
- És clar! Deu voler dir que aquesta vegada l'assassí utilitzarà mercuri i faci el que faci serà prop d'aquí... -afegeix l'Àlex
- Sigui com sigui, crec que hem de parlar amb la policia urgentment, sembla que hi haurà un altre crim i ens tocarà de prop. -conclou la Clara amb un to de preocupació.

A prop seu, metres enllà, algú els observa, va d'incògnit, sense l'usual uniforme de policia. Els coneix i pensa utilitzar tot el que sap fer ferir-los. Anhela venjança i el cas de la Reme l'ha dolgut d'una manera inimaginable. Els recents assassinats són l'oportunitat que ha estat esperant i la pensa aprofitar. Ara és el seu torn i no els ho posarà gens fàcil.

RELAT 31: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Sodi

(Este fragmento está añadido como si estuviera dentro de la carta de suicidio de Reme)

«Encontrásteis a Paco, a Rosendo y a Jacinto pero no a Juanito. El pobre era muy buena persona, no merecía pasar las noches congelándose abrazado a una caja de cartón, soñando que estaba en el calor de un hogar. No tendría que haber sentido su estómago vacío, no como la botella de vino de la que siempre bebía para olvidar. Olvidar todo lo que había perdido, todo lo que sentía y en lo que se había convertido. Cuando charlé con él por primera vez me contó su vida pasada: jovial y enérgico, el profesor Juan Francisco enseñaba lengua castellana en un instituto privado. Quería a sus alumnos pero se hacía respetar, los hacía aprender y también reír, algo que lo convertía en un buen profesor según todo el mundo en su centro. Por desgracia, un día el instituto decidió reorganizar su plantilla y “liberaron” a Juanito que, aunque estaba un poco triste, sacó una idea optimista. Pensaba en ir a un instituto público en un barrio marginal para reformar a los jóvenes, pero su sueño se perdía lentamente a medida que pasaban los días, ya que cuando hizo las oposiciones solo le dijeron que lo avisarían cuando el hueco estuviera libre. Los días se convirtieron en semanas y tuvo que usar los ahorros de toda su vida para poder sobrevivir. Vendió todas sus pertenencias para poder seguir pagando el alquiler cuando se acabó el dinero del banco, pero no era suficiente. Su anterior vida acomodada y despreocupada se convirtió en humo y entonces se trasladó al parque, aunque pasaba las noches en su anterior portal. A veces se encontraba con exalumnos que ya no lo reconocían. La cara de ilusión pura y casi infantil de Juan había desaparecido. Ahora él era inútil para la sociedad, un ornamento urbano al que nunca mirabas, un cartel de ayuda vistoso y llamativo pero ignorado, un fantasma demasiado orgulloso para pedir socorro. Ahora ya no era nadie. Sufría pero no lo demostraba, y por eso decidí acabar con su lenta precipitación hacia un abismo de depresión. Usé fósforo blanco, mezclado con queso rallado, que cubría la pasta fresca que le dí en el momento de su liberación. Unos minutos después de que se acabara el último macarrón me dijo que se encontraba mal y se marchó para no volver nunca más. Lo siento mucho, lamento mucho no haberles dado la opción de elegir, no puedo vivir con esa carga en los hombros, ese dolor en el pecho y esa tormenta en mi mente.»

RELAT 32: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Starium

Aquell mateix divendres a la tarda, l'Àlex València estava assegut al costat de la Daniela Soto, es miraven de front, somrient, de tant en tant fullejaven la taula periòdica situada sobre la taula de reunió del professorat. Cap dels dos van pensar que sospitarien d'ells quan van començar tots els seus plans. Va sortir com ho van planejar. Aquella mateixa tarda rebrien els diners del director del banc.

Tot va començar un mes abans, quan la Daniela, després d'acabar la seva insofrible classe de socials, va escoltar el Birras i el Pastafari. Ells dialogaven de com el director del banc els havia ofert "treure del mig" als sense sostre que pernoctaven cada nit als caixers, a canvi d'una gran quantitat de diners. El Birras es negava, justificant-se dient que ell podia traficant amb drogues, però mai seria un assassí.

La professora necessitava molts diners per poder mantenir a la seva mare malalta. No va tenir altra solució. Després de meditar la idea, va decidir associar-se amb el València, i entre tots dos tindrien els coneixements necessaris per enverinar els sense sostre.

Ella coneixia perfectament al València. I va ser així, com una tarda, li va oferir la idea.

— Ets boja si creus que mataré a gent innocent! — va respondre a la Daniela.

— Saps perfectament que tu necessites els diners tant com jo, i també sé que tens un fill secret amb la periodista Clara Rima. Àlex, si ho aconseguim podràs arreglar les coses amb ella — va dir la Daniela amb to negociador.

A l'Àlex no li va agradar gens la idea, però va haver d'acceptar el tracte per la felicitat del seu fill. Després de diversos dies, li van exposar el pla al director Francesc Ventosa i ell va acceptar. Van acabar de calcular tots els seus passos, per no ser detectats, i van deixar prou proves per involucrar la Reme, a la vegada que l'enverinaven amb morfina, l'element 70 de la taula.

Els dies van passar i tot va sortir segons allò planejat. El Paco va morir i una setmana després el Rosendo, i així fins a acabar amb tots. Les pistes dels elements químics i la carta de suïcidi falsa van aconseguir despistar a tothom.

El *modus operandi* era visitar la Reme, la millor amiga de la Soto. Elles eren amigues de tota la vida. Un cop a l'apartament, van enverinar el menjar, com també van fer totes les vegades anteriors per aconseguir matar els indigents. Van col·locar les proves necessàries, incloent-hi una carta de suïcidi, ja que ella també moriria.

Tots van aconseguir els seus propòsits, la Daniela obtindria diners per la seva mare, el València pel seu fill, i el director del banc conservaria el seu càrrec, ja que havia estat amenaçat pels seus superiors per no haver sabut solucionar el problema dels indigents.

Però no tot està escrit, el Bruno Pastafari era un pintor i també volia la seva part del pastís i va conservar una porció de menjar...

RELAT 33: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Triti

Mentre la policia i el grup d'amics seguien investigant i pensant com podia haver passat tot allò i qui era capaç de cometre tals assassinats, una carta va arribar a la comissaria. Per fora, semblava treta d'un contenidor. Estava bruta i el sobre un mica estripat per una cantonada. Al mig, amb lletres grosses i llampants, hi deia: **URGENT: Relacionat amb el cas dels assassinats**. Al darrere: *Aquesta és la meva confessió, obriu-la si voleu saber la veritat*.

Sense pensar-s'ho dues vegades, van obrir el sobre delicadament. Estava escrit amb molt bona cal·ligrafia. Una lletra allargada i elegant omplia tot el paper blanc.

Lamento informar-vos d'això, però sense la meva ajuda no hauríeu trobat el culpable de tot. Quan acabeu de llegir la carta sereu incapaços de trobar-me, hauré marxat. Porto planejant-ho des de fa cinc anys i ho tinc tot pensat, així que qualsevol cosa que tingueu pensada per trobar-me possiblement serà inútil.

Sempre he vist en pel·lícules i sèries assassins. Assassins de tot tipus: de violents que maten les seves víctimes a cops de pal, gent que contracten sicaris perquè no es volen embrutar les mans, assassins que es fan passar per una altra persona i no et pots imaginar que aquesta persona tan fràgil i bondadosa sigui capaç de treure la vida a algú... El cas és que jo sempre m'havia preguntat què se sentia. Havia vist documentals de gent que moria enverinada i les causes per les quals aquell verí els matava, però volia saber què era veure-ho, sentir-ho, estar allà en el moment que passés tota l'acció. Hi ha professionals, i persones en general, que em denominarien psicòpata, però no saben res. Què és la vida sense una mica d'acció, una mica de diversió i sense una mica d'experimentació? Amb el fòsfor blanc vaig veure en directe com treia el seu últim alè a causa d'una fallada hepàtica. Amb el cianur va perdre la consciència i seguidament va venir l'aturada respiratòria. I així amb l'arsènic, el talli i l'antimoni. Tots van ajudar-me a experimentar i a treure'ls fins a l'últim batec del seu cor.

Haureu de treballar una mica més dur per aconseguir saber qui sóc.

I així es va acomiadar. La policia, més desconcertada i perduda que abans, es va posar a treballar, cada cop amb menys esperances.

RELAT 34: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Venus

En Malik, la Jana, en Nico i la Cora són al parc, davant de l'escola. Minuts més tard veuen el professor de química entrant a l'escola. Són les set de la tarda d'un dissabte:

- Eh!, mireu, és l'Àlex València. Què fa a l'escola un dissabte? - Diu la Jana als nois.
- Què creieu que deu estar fent a aquestes hores? - Respon encuriós en Malik.
- M'és ben indiferent, es deu haver deixat alguna cosa. No hi pensis Malik, tenim altres problemes a pensar - Afegeix la Jana mirant en direcció a l'escola.

En Malik no ho deixa passar, la curiositat li recorre tot el cos. La Jana i la Cora ja han marxat i en Malik i en Nico s'esperen fins que les noies desapareixen entre els carrers de la ciutat. Es dirigeixen fins a la porta principal de l'escola on, entre la porta i el carrer, es pot veure un sobre, en Malik es queda desconcertat. En Nico insisteix que l'obri, però abans d'això se n'adonen que la porta de l'escola és oberta; aleshores, entren. Van direcció a l'aula més a prop que hi ha per assegurar-se; és el laboratori, l'aula 19. En Malik obre la carta i llegeix: "*si voleu saber com va morir el vostre amic Paco, desxifreu...*". Un estrany calfred els recórrer tot el cos. Hi ha alguna cosa més escrita...

"Aneu a l'or i lantani número K sota nitrogen"

Cap dels dos en saben gaire de ciències i enigmes, però en Malik, gràcies a l'ajuda de la Clara Rima i l'Àlex, ha après a desxifrar-los. En Nico queda bocabadat. Després d'analitzar la frase, agafa un paper i un boli i anota el que descobreix:

- Ehm..., aneu a... Au i La número... 19 sota nitrogen? Ah! Sota 7 - escriu en Malik - Ja ho tinc! *Aneu a l'aula número 19 sota 7...* Nico!, a quina taula estem?
- Taula 5. Per?

En Malik s'aixeca i corre fins a la taula 7 a sota de la qual troben una caixa gran, fosca i vella. Tenen curiositat i alhora por. A dins hi troben els verins juntament amb una carta on s'explica el perquè de tot; l'Àlex quan era petit vivia amb el seu pare al carrer, anys més tard la seva mare va agafar la custòdia del nen i el pare es va quedar sol, sense lloc on viure. Va morir a causa de les condicions en què vivia i per aquest motiu, i perquè ningú més visqués d'aquella manera, va estar planejant durant mesos els assassinats, ja que segons ell era "*millor morir, que viure en aquestes condicions*". En Malik i en Nico es van mirar, no s'ho acabaven de creure.

Finalment van sortir de l'escola, en Malik va trucar a la periodista mentre en Nico va avisar les noies i truca a la policia. En arribar, es queden perplexos, sobretot la Clara que mentre llegeix li cauen petites gotes d'aigua dels ulls, no sap què dir.

Passen els dies i ningú sap res de l'Àlex, porten dies buscant i ningú sap on és. Ha desaparegut.

RELAT 35: Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu al de la novel·la on apareguin noves pistes relacionades amb algun element de la taula periòdica dels elements. Escriu un relat en format narratiu; relacionar-ho amb la taula periòdica.
DURAN, Xavier i DE MANUEL, Jordi. **Els crims de la taula periòdica**. JOLLIBRE Editorial Grup Promotor, Santillana, 2019

Xènius

Tothom em coneix com la Reme, una dona gran que sempre passeja sola i ajuda als sensesostres, reflectint l'ànima d'una persona empàtica i conscienciada amb la gent amb manca de sort. Podria semblar que tots els assassinats que he comès, inclòs el del meu marit, han estat actes altruistes, però la veritat és que no és així. Tot és fruit d'una venjança.

No em vaig casar amb en Sebastià perquè l'estimés, ni perquè volgués formar una família o alguna cosa per l'estil. Em vaig casar perquè estava sola, tota la meva vida ho he estat, mai ningú no em va tenir en compte ni va tenir amb mi la més mínima mostra d'afecte. No ens estimàvem, però estàvem sols i inconscientment ens obligàvem a suportar-nos.

En Sebastià treballava transportant els diners dels bancs d'un lloc a un altre, cobrava més que suficient per viure sense preocupacions, fins aquell dia...

Un grup de maleïts sensesostre van atracar la furgoneta d'en Sebastià. No van deixar res. Òbviament la culpa se la va emportar el meu marit i el van acomiadar de la feina, així que ens vam quedar sense diners. Només amb el meu sou de farmacèutica no era suficient per als dos, així que vaig aprofitar que es posés malalt per treure-me'l de sobre sense que ningú sospités res. Només em quedava venjar-me de tot aquell sensesostre que es creués pel meu camí.

Per a l'últim assassinat que volia dur a terme, vaig voler utilitzar un element especial, un d'aquells dels quals mai en sents a parlar, un element del qual tothom s'oblida. Tots els elements que havia fet servir al principi eren prou coneguts, bàsicament perquè el descobriment no en fos gaire complex. Però l'últim havia de ser diferent, vaig pensar d'utilitzar protoactini, però a banda del cost que em suposaria, pensant-ho fredament, la mort tardaria a arribar, ja que el procés de deteriorament de l'organisme seria lent, i jo volia que fos immediat. Així doncs, em vaig decantar per utilitzar pols de cadmi. Feia molt que el tenia a la cuina, el vaig obtenir fa molt temps gràcies a un contacte d'una empresa d'extracció de metalls, quan encara treballava a la farmàcia.

L'últim home a qui assassinar, volia que fos un amic d'en Sebastià, en Josep. Només el fet de saber que algú que havia estimat al meu marit seguia viu era motiu suficient. Així doncs, vaig convidar-lo a casa meva amb l'excusa de fer-la petar una estona mentre ens preniem un te. Vaig introduir el cadmi a la beguda i pocs instants després, vaig començar a sentir una mena de despersonalització; no sabia on era ni el que estava fent. Però vaig agafar forces no sé com, vaig deixar-ho córrer i em vaig dignar a portar el te a taula. En Josep xerrava i prenia el seu te, semblava no presentar cap símptoma ni cap reacció. "Ja li farà efecte"- vaig pensar mentre m'empassava l'últim glop. De cop, vaig deixar de sentir-me el cos, el meu propi cos.

En el Programa Ciència i Societat – UVic-UCC hi ha dos projectes amb un elevat capital social, científic i humà pel foment de les vocacions científiques a la joventut i que afavoreixen que el col·lectiu de professorat Universitari i dels Centres de Secundària que participen en aquests projectes de forma activa i estableixin unes relacions excel·lents com a professionals de l'educació:

[Tertúlies de Literatura Científica](#) – (TLC-UVic)

[Premi Llegim Ciència](#) – (PLC-UVic)

Premi Llegim Ciència (PLC): Aprenem a partir d'una novel·la, escrivim, valorem, coneixem a l'autoria, a l'editorial, treballem conjuntament professorat i alumnat de diversos centres d'arreu de Catalunya! El dia 24/02 coneixerem els relats guardonats, i escoltarem a l'autor de la novel·la. Podem dir que aquest projecte es tracta d'una metodologia pedagògica innovadora i amb una gran capacitat d'adaptació. Aquesta última fa que tot i les condicions adverses que s'han presentat aquest any, a causa de la crisi sanitària de la covid-19, el projecte hagi seguit endavant i enguany s'hagin presentat 19 centres que en total sumen una quantitat de l'ordre de 700 participants entre alumnat i docents.

Amb el Premi Llegim Ciència (PLC) obrim una escletxa a l'esperança d'agermanar les lletres, la tecnologia i les ciències.

TLC
Tertúlies de Literatura Científica
u Divulga, difere i socialitza
UVIC | UVIU-UCC

FACULTAT DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA
UVIC | UVIU-UCC

Novena Edició del Premi Llegim Ciència (PLC)

Lliurament de premis als millors relats creats a partir de la novel·la:

Els crims de la taula periòdica
de Xavier Duran i Jordi de Manuel
JOLIBRE, Grup Promotor Santilana, Barcelona 2019

Dimecres 24 de febrer de 2021
Sessió 1: de 9 a 10:30 h - Categoria 1: 3r d'ESO
Sessió 2: d'11 a 12:30 h - Categoria 2: 4t d'ESO
Aula Magna de la UVic-UCC
C/ de l'Alba, 11 - Vic

Jolibre Institut de Ciències i Tecnologia Grup d'opinió docuTedi ISENN

UVIC UNIVERSITAT DE VIC UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA
FACULTAT DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA
https://www.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/
curs-2020-21-9v-edicio1

28 de Gener de 2020